

**แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ. 2561 - 2565)**

ของ

**เทศบาลตำบลเจ๊ะบิลัง
อำเภอเมือง จังหวัดสตูล**

คำนำ

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้บัญญัติให้มืองค์กรรับผิดชอบในการจัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้กำหนดการถ่ายโอนภารกิจ และการจัดสรรสัดส่วนของภาษีเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปบริหารจัดการให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน ดังนั้น อาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบกับหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท. ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดระยะเวลาแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นระยะเวลา ๕ ปี เพื่อมีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัด รวมทั้งแผนปฏิบัติการประจำปีจังหวัด แผนปฏิบัติการประจำปีกลุ่มจังหวัด ตลอดจนสามารถบูรณาการแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม และงบประมาณในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดให้กับประชาชน

เทศบาลตำบลเจ๊ะบิลัง จึงได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) เพื่อกำหนดทิศทางการบริหารท้องถิ่นให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ที่ได้กำหนดไว้

เทศบาลตำบลเจ๊ะบิลังหวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) คงจะประสบผลสำเร็จตามที่ได้วางไว้และสามารถแก้ปัญหาให้กับประชาชนในท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑-๑๓
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๔-๕๖
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	
-ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๕๗-๕๘
-บัญชีสรุปโครงการพัฒนา	๕๙-๖๑
-บัญชีโครงการพัฒนา (ผ ๐๒)	๖๒-๑๔๑
-บัญชีโครงการพัฒนา (ผ ๐๓)	๑๔๔-๑๔๖
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	๑๔๗-๑๖๒

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

1.1 สภาพทั่วไป

ประวัติความเป็นมา

“เจ๊ะบิลัง” เป็นตำบลเล็ก ๆ ทางทิศตะวันตกของเมืองสตูล ดินแดนแห่งตำนานเล่าขาน อันยาวนานจากรุ่นสู่รุ่น สู่ลูกหลานจวบจนปัจจุบัน

“เจ๊ะบิลัง” หรือ “กำปงเตอร์บิลัง” แต่อดีตแปลว่า “ท่านที่น่านับถือ” หรือ “นำเกรงขาม” ตามตำนานเล่ากันว่า มีโจรสลัดกลุ่มหนึ่งได้นำเรือมาจอดที่หมู่บ้านแห่งนี้ และได้จับลูกสาวของผู้เฒ่าคนหนึ่งในหมู่บ้านไปลงเรือ บิดาของสาวคนนั้นจึงอ่อนวอนขอลูกสาวคืน แต่โจรสลัด ไม่ยอมคืนลูกสาวให้ ซึ่งสร้างความโกรธแค้นให้กับบิดาของเด็กสาวคนนั้นเป็นอย่างมาก จึงตรงเข้าลากเรือของโจรสลัดขึ้นบนฝั่งคนเดียว เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นสร้างความตกตะลึงและหวาดกลัวแก่กลุ่มโจรสลัดเป็นอย่างยิ่งจึงยอมคืนลูกสาวให้ และกล่าวว่า “เจ๊ะนีเตอร์บิลัง” และตอนหลังเพี้ยนมาเป็น “เจ๊ะบิลัง” จนถึงทุกวันนี้

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้ง เขตการปกครองและอาณาเขต

เทศบาลตำบลเจ๊ะบิลัง ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ 2 ตำบลเจ๊ะบิลัง อำเภอเมือง จังหวัดสตูล จัดตั้งเป็นสุขาภิบาลเมื่อวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ.2533 และยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ.2542 ตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ.2542 ปัจจุบันเป็นเทศบาลขนาดเล็ก อยู่ห่างจากศาลากลางจังหวัดสตูล ประมาณ 13 กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ 2.7 ตารางกิโลเมตร ซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	คลองเจ๊ะบิลังและป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเจ๊ะบิลัง ป่าต้นหยงโป และป่าต้ามะลิ้ง
ทิศใต้	ติดต่อกับ	บ้านฉลุง หมู่ที่ ๑ ตำบลเจ๊ะบิลัง คลองมะบอก ป่าสงวนแห่งชาติและป่าเจ๊ะบิลัง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเจ๊ะบิลัง ป่าต้นหยงโป ป่าต้ามะลิ้งและคลองมะบอก
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเจ๊ะบิลัง คลองเจ๊ะบิลัง ปากอ่าวเกาะอันตู และทะเลอันดามัน

๑.๓ สภาพภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าชายเลน

1.4 สภาพภูมิอากาศ

เป็นแบบมรสุมเขตร้อน มีฝนตกเกือบตลอดทั้งปี เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากมรสุมจากฝั่งตะวันออก ด้านอ่าวไทย และฝั่งตะวันตกจากทะเลอันดามัน แบ่งออกเป็น 2 ฤดู คือ

- ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึง เดือนธันวาคม เป็นช่วงที่มีฝนตกชุก จากอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ (พ.ค. – ก.ย.) และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ (ต.ค. – ธ.ค.)
- ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือน มกราคม ถึงเดือน เมษายน มีฝนตกบ้างเล็กน้อยจากอิทธิพลปลายมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ

2.1 สภาพทางเศรษฐกิจ

สภาพเศรษฐกิจหลักของเทศบาลตำบลเจ๊ะบิลัง ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประมง รองลงมาคือ การเกษตร และการค้าประเภทจำหน่ายสินค้าอุปโภค-บริโภคและร้านอาหาร นอกจากนี้ยังมีแพปลา โรงน้ำแข็ง และมีท่าเรือส่งออกอิฐก้อนไปต่างประเทศ

- การอุตสาหกรรม

1. แพปลา แพปลาหมึก	จำนวน	4	แห่ง
2. โรงน้ำแข็ง	จำนวน	1	แห่ง
3. อุ้ช่อมเรือและต่อเรือ	จำนวน	2	แห่ง
4. โรงกลึง	จำนวน	4	แห่ง

- การพาณิชย์ /การบริการ

1. ร้านจำหน่ายสินค้าอุปโภค-บริโภค	จำนวน	13	แห่ง
2. ร้านจำหน่ายอาหาร	จำนวน	10	แห่ง
3. ร้านบริการตัดผม	จำนวน	2	แห่ง
4. ร้านบริการอินเทอร์เน็ต	จำนวน	3	แห่ง

- การท่องเที่ยว

มีท่าเรือที่สามารถพัฒนาเป็นท่าเรือท่องเที่ยวได้ โดยนักท่องเที่ยวสามารถใช้ท่าเรือเพื่อเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ของจังหวัดสตูล เช่น เกาะตะรุเตา เกาะอาดังราวี และเกาะลังกาวิของประเทศมาเลเซีย

๒.๒ สภาพทางสังคม

สภาพสังคมโดยทั่วไปประชาชนจะอยู่ร่วมกัน ด้วยความสงบเรียบร้อย การจัดตั้งบ้านเรือนที่อยู่อาศัยกระจัดกระจายไปตามหมู่บ้าน และชุมชน โดยจะสร้างบ้านเรือนไปตามแนวถนนสายหลักและสายแยกซอยต่าง ๆ ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม รองลงมาเป็นศาสนาพุทธ และมีศาสนาคริสต์บ้างเล็กน้อย

๒.๒.๑ หมู่บ้าน และชุมชน

เขตเทศบาลตำบลเจ๊ะบิลัง ตั้งอยู่หมู่ที่ 2 ตำบลเจ๊ะบิลัง ประกอบด้วย 8 ชุมชน ได้แก่

ลำดับที่	ชุมชน	ครัวเรือน	ประชากร			ประธานชุมชน
			ชาย	หญิง	รวม	
1	ชุมชนบ่อหลวงก้าวหน้า	150	308	298	606	นายโกบ บิลังโหลด
2	ชุมชนหลังโรงเรียน	122	290	290	580	นายมะฮดี มาลีฮัน
3	ชุมชนประมง	728	358	370	728	นางวิลัยวรรณ จันทร์สว่าง
4	ชุมชนบ้านกลาง	65	198	201	399	นายคะฮาเร็ม หลีวัง
5	ชุมชนบ้านใหม่	78	179	189	368	นายยูฮารี ตอหิรัญ
6	ชุมชนใต้ควน	79	171	169	340	นางสาวฟาฮีละ หลีวัง
7	ชุมชนบนควน	109	275	269	544	นายอะหมัด ปีไสย
8	ชุมชนบ้านนา	190	228	228	456	นายมุসা มุสิกพันธ์
		980	2,007	2,014	4,021	

☆☆ หมายเหตุ : ข้อมูล ณ วันที่ 1 เดือนมิถุนายน พ.ศ. 262

2.3.2 การศึกษา

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเจ๊ะบิลัง

มีนักเรียนระดับก่อนวัยเรียน	จำนวน	60	คน
ครูผู้ดูแลเด็ก	จำนวน	2	คน
ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก	จำนวน	1	คน
ผู้ทำความสะอาด	จำนวน	1	คน
ผู้ประกอบอาหาร	จำนวน	1	คน
พนักงานจ้างทั่วไป	จำนวน	1	คน

สถาบันการศึกษาระดับประถมและมัธยมศึกษาตอนต้น

มีโรงเรียนสังกัด สพฐ. จำนวน 1 โรงเรียน คือ โรงเรียนบ้านเจ๊ะบิลัง

มีนักเรียนทั้งหมดตั้งแต่ระดับอนุบาล - มัธยมศึกษาปีที่ 3	จำนวน	308	คน
บุคลากร ครู - อาจารย์	จำนวน	21	คน
พนักงานจ้าง	จำนวน	2	คน

สถาบันการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย

มีโรงเรียนสอนศาสนา สังกัดเอกชน จำนวน 1 โรงเรียน มำบาอูลอูลูม

มีนักเรียนทั้งหมด	จำนวน	130	คน
นักเรียนชาย	จำนวน	52	คน
นักเรียนหญิง	จำนวน	78	คน
บุคลากร ครู - อาจารย์	จำนวน	12	คน
พนักงานราชการ สังกัด สช.สตูล	จำนวน	2	คน

2.2.3 ศาสนา

ประชากรส่วนใหญ่ ประมาณร้อยละ 97 นับถือศาสนาอิสลาม ที่เหลือประมาณร้อยละ 3 นับถือศาสนาพุทธ

2.3.4 วัฒนธรรม

ประเพณีท้องถิ่นที่สำคัญ ได้แก่ ประเพณีถือศีลอด ในเดือนรอมฎอนของอิสลาม ในเวลากลางวันจะมีการถือศีลอดและจะมีการละศีลอดที่มีสยิดเป็นประจำทุกวันโดยจะมีการรับประทานอาหารร่วมกันหลังจากปฏิบัติละหมาดตารอแหว์

ประเพณีวันฮารีรยอ หลังจากที่มีมุสลิมทุกคนได้ถือศีลอดตลอดเดือนรอมฎอนแล้ว จะมีวันฮารีรยอซึ่งทางเทศบาลจะจัดให้มีงานยิ่งใหญ่ คือ งานเทศกาลถนนอาหารฮาลาล ประชาชนในเขตเทศบาลจะได้กินฟรีทุกอย่าง มีการแสดงบนเวทีของนักเรียน นักศึกษา ตามแนวทางของศาสนาอิสลาม

2.3.5 การสาธารณสุข

ในเขตเทศบาลตำบลเจ๊ะบิลังมีสถานบริการด้านสาธารณสุข ๑ แห่ง คือ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเจ๊ะบิลัง ให้บริการสาธารณสุขในเขตชุมชนยังไม่ทั่วถึงส่วนผู้ป่วยหนักสามารถส่งต่อไปรับการรักษาพยาบาลยังโรงพยาบาลสตูล

2.3.6 การสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคม

- คนชราที่ได้รับการสงเคราะห์ จำนวน 471 คน
- ผู้พิการที่ได้รับการสงเคราะห์ จำนวน 126 คน
- ผู้ป่วยเอดส์ที่ได้รับการสงเคราะห์ จำนวน 15 คน

★★ หมายเหตุ : ข้อมูล ณ วันที่ 1 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2562

2.4 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (ระบบบริการสาธารณสุขอุปโภคขั้นพื้นฐาน)

- การคมนาคม/ขนส่ง

เทศบาลตำบลเจ๊ะบิลัง สามารถใช้เส้นทางสัญจรไปมาระหว่าง อำเภอ และจังหวัด ซึ่งใช้ถนนสายหลักคือ ถนนของกรมทางหลวงแผ่นดิน ถนนสตูล - ท่าเรือเจ๊ะบิลัง ซึ่งเป็นเส้นทางเชื่อมต่อระหว่างตัวเทศบาลกับ อำเภอ และจังหวัด มีรถโดยสารสายสตูล - เจ๊ะบิลัง วิ่งโดยสาร และรถส่วนตัว สภาพถนนปัจจุบัน โดยส่วนใหญ่พื้นผิวจราจรบนถนนสายหลักอยู่ในสภาพดี

- การไฟฟ้า

มีหน่วยบริการผู้ใช้ไฟฟ้า สังกัดการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ซึ่งสามารถให้บริการไฟฟ้าให้แก่ประชาชนได้ครบ 100 %

- การประปา ในเขตเทศบาลตำบลเจ๊ะบิลัง ใช้น้ำจากการประปาส่วนภูมิภาคโดยส่งน้ำไปยังผู้ใช้บริการตามที่ตั้งต่างๆ มีผู้ใช้บริการ 100 %

- การสื่อสารและโทรคมนาคม

โทรศัพท์ มีการให้บริการติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์ โดยชุมสายโทรศัพท์สตูล ซึ่งให้บริการประชาชนในเขตเทศบาล โดยมีตู้โทรศัพท์ทางไกลสาธารณะบริการแก่ประชาชนได้ในระดับหนึ่ง แต่ยังไม่ครอบคลุมทุกชุมชน

- การจราจร มีถนนสตูล-ท่าเรือเจ๊ะบิลัง เป็นถนนสายหลักที่ใช้ในการสัญจรไปมา ส่วนสภาพการจราจร ในเขตเทศบาลยังไม่หนาแน่น ปัญหาของการจราจร คือ การขับรถเร็วเกินอัตราที่กำหนด สำหรับการวางแผน การจราจรนั้น ทางเทศบาลใช้ อปพร. ดูแลการจราจร

- การใช้ที่ดิน สภาพการใช้ที่ดินในเขตเทศบาล ไม่ได้จัดระบบและวางแผนให้ชัดเจนที่จะกำหนดแนวทางการพัฒนาชุมชนที่เหมาะสม ที่ดินส่วนใหญ่จะใช้ในการทำเกษตรกรรม ปลูกข้าว ทำสวนยางเล็กน้อย ส่วนแปลงที่ดินถนนสายสำคัญจะมีการแบ่งเป็นแปลงเล็ก ๆ เพื่อจัดสรรไว้ขายบ้างหรือให้ลูกหลานปลูก บ้านเรือนตามความเหมาะสม

2.5 ด้านศักยภาพของท้องถิ่น

อำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลเจ๊ะบิลัง

ภารกิจและอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 กำหนดไว้ตามมาตรา 50 และมาตรา 51 และพระราชบัญญัติการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ

1. รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
2. ให้มีและบำรุงทางบก ทางน้ำ
3. รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินสาธารณะ และที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล
4. ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
5. ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
6. ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม
7. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ (ผู้ด้อยโอกาส)
8. บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
9. หน้าที่อื่น ๆ ตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

มาตรา 51 มีอำนาจเพิ่มภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลอาจจัดทำกิจการใด ๆ ในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้

1. ให้มีน้ำสะอาดหรือประปา
2. ให้มีโรงฆ่าสัตว์
3. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม
4. ให้มีสุสานและฌาปนสถาน
5. บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
6. ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้
7. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
8. ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
9. เทศพาณิชย์

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้มีการจัดระเบียบการบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง ซึ่งตามมาตรา 16 ได้

ศักยภาพของเทศบาลตำบลเจ๊ะบิลัง

การพิจารณาศักยภาพของเทศบาลตำบลเจ๊ะบิลัง อาจจะพิจารณาจากโครงสร้างทางการเมือง การบริหาร ของเทศบาล รวมทั้งอัตรากำลังและงบประมาณของเทศบาลที่ผ่านมา ดังนี้

2.5.1 ด้านการเมืองการบริหาร

เทศบาลตำบลเจ๊ะบิลัง ประกอบด้วย

(1) สภาเทศบาล ทำหน้าที่นิติบัญญัติ และควบคุมฝ่ายบริหารประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น จำนวน 12 คน อยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี สภาเทศบาลมีประธานสภาคนหนึ่ง และรองประธานสภาคนหนึ่ง ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากสมาชิกสภาเทศบาลตามมติของสภาเทศบาล

(2) นายกเทศมนตรี ทำหน้าที่บริหารราชการของเทศบาลให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ เทศบัญญัติ และนโยบาย ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และรองนายกเทศมนตรี จำนวน ๒ คน เลขานุการ จำนวน 1 คน และยังมีที่ปรึกษานายกเทศมนตรีอีก 1 คน ซึ่งมาจากการแต่งตั้งจากนายกเทศมนตรี

ทั้งนี้ มีปลัดเทศบาล เป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานเทศบาล และลูกจ้างเทศบาล รับผิดชอบควบคุมดูแลราชการประจำของเทศบาลให้เป็นไปตามนโยบาย

ฝ่ายสภาเทศบาล ประกอบด้วย

1. นายอับดุลรอเซ็ด รอเหมมัน	ตำแหน่ง ประธานสภาเทศบาล
2. นายอุไซนี่ หลีวัง	ตำแหน่ง รองประธานสภาเทศบาล
3. นายรอสลี ยาหวัง	ตำแหน่ง สมาชิกสภาเทศบาล
4. นายอับดุลล๊ะ บิลังโหลด	ตำแหน่ง สมาชิกสภาเทศบาล
5. นางโสภา หลังจี	ตำแหน่ง สมาชิกสภาเทศบาล
6. นายมีस्ताปา ปีไสย	ตำแหน่ง สมาชิกสภาเทศบาล
7. นายจิระวุฒิ ศิริรัตนานนท์	ตำแหน่ง สมาชิกสภาเทศบาล
8. นายพิเชฐ บิลังโหลด	ตำแหน่ง สมาชิกสภาเทศบาล
9. นายมะฮือสา บิลังโหลด	ตำแหน่ง สมาชิกสภาเทศบาล
10. นายสมมาแอ บิลังโหลด	ตำแหน่ง สมาชิกสภาเทศบาล
11. นายฮะหมัด ตอหิรัญ	ตำแหน่ง สมาชิกสภาเทศบาล
12.	ตำแหน่งว่าง
13. นายกรกช ยีอาร์	ตำแหน่ง ปลัดเทศบาลตำบลเจ๊ะบิลัง (เลขานุการสภาเทศบาล)

ฝ่ายบริหาร ประกอบด้วย

1. นายมะหมัดนี่ซั่ม บิลังโหลด	ตำแหน่ง นายกเทศมนตรี
2. นายเฉลิม อำมาตี	ตำแหน่ง รองนายกเทศมนตรี
3. นายอับดุลวาริส บิลังโหลด	ตำแหน่ง รองนายกเทศมนตรี
4. นายซาฟิอี บิลังโหลด	ตำแหน่ง เลขานุการนายกเทศมนตรี
5. นายนัสรี บิลังโหลด	ตำแหน่ง ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี

2.5.2 ส่วนการบริหารของเทศบาลตำบลเจ๊ะบิลัง

การบริหารงานของเทศบาลตำบลเจ๊ะบิลัง ได้แบ่งส่วนการบริหารงานออกเป็นสำนัก กอง ฝ่าย และงาน โดยมีหัวหน้าส่วนการบริหารที่เรียกว่า หัวหน้าสำนักปลัด และหัวหน้ากองเป็นผู้บังคับบัญชาของ สำนัก/กองนั้นๆ และภายในสำนัก/กอง จะแยกเป็นฝ่ายและงาน ในฝ่ายและงาน จะมีหัวหน้าฝ่ายและหัวหน้างาน ซึ่งมีโครงสร้างดังนี้

โครงสร้างเทศบาลตำบลเจ๊ะบิลัง

1. ส่วนบังคับบัญชา

ปลัดเทศบาล รับผิดชอบในงานประจำทั่วไปของเทศบาล มีอำนาจหน้าที่

1. เรื่องที่นายกเทศมนตรีสั่งการ เกี่ยวกับนโยบายของเทศบาล
2. เรื่องที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ระบุให้เป็นอำนาจหน้าที่ของปลัดเทศบาล
3. เรื่องซึ่งตกลงกันไม่ได้ระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ภายใต้บังคับบัญชา
4. เรื่องในหน้าที่สำนักงานเทศบาล
5. เรื่องที่หัวหน้าส่วนราชการเห็นว่า เป็นปัญหาและเสนอมาเพื่อรับคำวินิจฉัยหรือในกรณีพิเศษอื่นใด
6. เรื่องที่ปลัดเทศบาลสั่งการโดยเฉพาะ
7. เรื่องที่หัวหน้าส่วนราชการต่าง ๆ เห็นสมควรเสนอเพื่อทราบ

1. สำนักปลัดเทศบาล

มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารทั่วไปของเทศบาลและงานอื่นในเทศบาลโดยเฉพาะ รวมทั้งกำกับและเร่งรัดการปฏิบัติงานของส่วนราชการในเทศบาล ให้เป็นไปตามนโยบาย แนวทาง และแผนการปฏิบัติราชการของเทศบาล และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. งานธุรการ
2. งานนิติการ
3. งานพัฒนาชุมชน
4. งานการเจ้าหน้าที่
5. งานทะเบียนราษฎร
6. งานประชาสัมพันธ์
7. งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
8. งานแผนงานและงบประมาณ

2. กองคลัง

มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานการจ่าย การรับ การนำส่งเงินและเอกสารทางการเงิน การตรวจสอบใบฎีกา งานเกี่ยวกับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน เงินบำเหน็จบำนาญ เงินอื่น ๆ งานเกี่ยวกับการจัดทำงบประมาณ ฐานะการเงิน การจัดสรรเงินต่าง การจัดทำบัญชีทุกประเภท ทะเบียนคุมเงินรายได้ และรายจ่ายต่าง ๆ การควบคุมการเบิกจ่าย งานทางบตลตอง ประจำเดือน ประจำปี งานเกี่ยวกับพัสดุของเทศบาล และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. งานธุรการ
2. งานการเงินและบัญชี
3. งานพัสดุและทรัพย์สิน
4. งานพัฒนารายได้
5. งานภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน

3. กองช่าง

มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการสำรวจ ออกแบบ การจัดทำข้อมูลด้านวิศวกรรม การจัดเก็บและทดสอบคุณภาพวัสดุ งานออกแบบและเขียนแบบ การตรวจสอบ การก่อสร้าง งานการควบคุมอาคารตามระเบียบกฎหมาย งานแผนการปฏิบัติงานการก่อสร้างและซ่อมบำรุงการควบคุมการปฏิบัติการงาน

เครื่องจักรกล การควบคุม การบำรุงรักษาเครื่องจักรกลและยานพาหนะงานเกี่ยวกับแผนงานควบคุมการรักษา การเบิกจ่ายวัสดุ อุปกรณ์ อะไหล่ น้ำมันเชื้อเพลิง และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. งานธุรการ
2. งานไฟฟ้า
3. งานออกแบบและก่อสร้าง
4. งานวิศวกรรม
5. งานผังเมือง

4. กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานสาธารณสุข งานส่งเสริมสุขภาพและอนามัย งานป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ งานสุขาภิบาลและอนามัยสิ่งแวดล้อม งานรักษาความสะอาดและสิ่งแวดล้อม และงานอื่น ๆ เกี่ยวกับการให้บริการด้านการสาธารณสุข งานสัตวแพทย์ งานด้านการรักษาพยาบาลเบื้องต้นเกี่ยวกับ ศูนย์บริการสาธารณสุข และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. งานธุรการ
2. งานสุขาภิบาลอนามัยและสิ่งแวดล้อม
3. งานป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
4. รักษาความสะอาดและสิ่งแวดล้อม

5. กองการศึกษา

มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา และการพัฒนาการศึกษางานการศึกษาปฐมวัย งานฝึกและส่งเสริมอาชีพ งานกิจการทางศาสนา ส่งเสริมประเพณีศิลปวัฒนธรรมงานกีฬา และนันทนาการ การกิจกรรมเด็กและเยาวชน และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. งานธุรการ
2. งานกีฬาและนันทนาการ
3. งานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

2.5.3 อัตรากำลัง อัตรากำลังเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลเจ๊ะบิลัง มีทั้งพนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างตามภารกิจ และพนักงานจ้างทั่วไป รวมทั้งสิ้น 61 อัตรา อัตราว่างตามกรอบอัตรากำลัง 11 อัตรา แยกเป็น พนักงานเทศบาล 7 อัตรา พนักงานจ้างตามภารกิจ ๑ อัตรา และพนักงานจ้างทั่วไป ๓ อัตรา ดังนี้

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
1.	นายกรกช ยีอาร์	ปลัดเทศบาล	
	สำนักปลัดเทศบาล		
	พนักงานเทศบาล		
2.	ตำแหน่งว่าง	หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล	
3.	จำเอกกุสุมาน บินด้ามะหงง	จพง.ป้องกันฯ ชำนาญงาน	
4.	นายธารา ปะดุกา	นิติกรชำนาญการ	
5.	นายชัยชนะ สงคำ	นักป้องกันฯปฏิบัติการ	
6.	นายวุฒิศักดิ์ รอกเกต	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	
7.	นางประชิด รังสิโยภษุภุ	เจ้าพนักงานทะเบียนชำนาญงาน	
8.	นางดุขุภุ และหวัง	นักพัฒนาชุมชนปฏิบัติการ	
	ลูกจ้างประจำ		
9.	นายซีซัน วัฒนนะ	นักจัดการงานทั่วไป	
	พนักงานจ้างตามภารกิจ		
10.	นายสุรกานต์ รังสิโยภษุภุ	ผู้ช่วยนักวิชาการประชาสัมพันธ์	
11.	นางวรรณิ กาดิโตน	ผู้ช่วยนักวิเคราะห์นโยบายและแผน	
12.	นางมัศยา บาหลัง	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ	
13.	นายรอสลี ปีไสย	พนักงานดับเพลิง	
14.	นายรอสลี ล่องสว่าง	พนักงานดับเพลิง	
15.	นายมานพ หมั้นสง่า	พนักงานขับรถยนต์	
16.	ตำแหน่งว่าง	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ	
	พนักงานจ้างทั่วไป		
17.	นางรอสนีะ บิลังโหลด	คนงานทั่วไป	
18.	นางสาวสุริยา บิลังโหลด	คนงานทั่วไป	
19.	นายวินัย บิลังโหลด	คนงานทั่วไป	
20.	นายฝอซี หลังจิ	คนงานทั่วไป	
	กองคลัง		
	พนักงานเทศบาล		
21.	นางสาวเรณู เพ็ชรแก้ว	ผู้อำนวยการกองคลัง	
22.	นางสาวศยา เพชรบุรี	เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ชำนาญงาน	
23.	นางสาวนฤมล ดำรงเดชา	นักวิชาการการเงินและบัญชีปฏิบัติการ	
24.	ตำแหน่งว่าง	เจ้าพนักงานพัสดุ	
25.	ตำแหน่งว่าง	เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี	
	พนักงานจ้างตามภารกิจ		
26.	นางดารุณี ดั่งรอด	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานพัสดุ	
27.	นางสาวปิยดา ชุเกลียง	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ	
28.	นางสาววสิริ ดิษฐาพร	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ	
29.	นายวินัย นาดมา	ลูกมือช่างแผนที่ภาษี	

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
	กองช่าง		
	พนักงานเทศบาล		
30.	ตำแหน่งว่าง	ผู้อำนวยการกองช่าง	
31.	นางสาวนาจีระห์ อารีมาน	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน	
32.	ตำแหน่งว่าง	นายช่างโยธา ปง./ชง.	
33.	ตำแหน่งว่าง	นายช่างโยธา ปง./ชง.	
	พนักงานจ้างตามภารกิจ		
34.	นายไตรรงค์ รุ่งเรือง	ผู้ช่วยนายช่างโยธา	
35.	นายอนุชา คงเจริญ	ผู้ช่วยนายช่างไฟฟ้า	
36.	นางสาวจันทร์จิรา ศรียะพงศ์	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ	
	พนักงานจ้างทั่วไป		
37.	ตำแหน่งว่าง	คณงานทั่วไป	
	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม		
	พนักงานเทศบาล		
38.	นายอนุวัฒน์ คงเจริญ	ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขฯ	
39.	ตำแหน่งว่าง	นักวิชาการสุขาภิบาลปฏิบัติการ	
	พนักงานจ้างตามภารกิจ		
40.	นายสอبری บิลังโหลด	พนักงานขับรถยนต์	(ช่วยราชการสำนักปลัด)
41.	นางขวัญจิตร คงเจริญ	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ	
	พนักงานจ้างทั่วไป		
42.	นางสาวณัฐญาณี บิลังโหลด	คณงานทั่วไป	
43.	นางสาวผาติมา ปิไลย	คณงานทั่วไป	
44.	นายมะหะหมัด บิลังโหลด	คณงานทั่วไป	
45.	นายร่ำตัน หยันยามีน	คณงานทั่วไป	
46.	นายอะหมัด หยันยามีน	คณงานทั่วไป	
47.	นายแวอิสมาแอล บิลังโหลด	คณงานทั่วไป	
48.	ตำแหน่งว่าง	คณงานทั่วไป	
49.	ตำแหน่งว่าง	คณงานทั่วไป	
	กองการศึกษา		
	พนักงานเทศบาล		
50.	นางซอรา ปะตุกา	ผู้อำนวยการกองการศึกษา	
51.	นางนฤพร นิสวอนนุตรพันธ์	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน	
	พนักงานครูเทศบาล		
52.	นางพันธ์ทิพย์ ะหลี	ครู คศ.1	
53.	นางสาวชาหรอ หลังจี	ครู คศ.1	
	พนักงานจ้างตามภารกิจ		
54.	นายซาฟีอี สลิมีน	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ	
55.	นายยานันท์ บิลังโหลด	ผู้ช่วยนักสหนาการ	
56.	นางสาวอานี อามาตี	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ	
57.	นางสาวดาวเรือง แก้วน้อย	ผู้ช่วยผู้ดูแลเด็ก	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กฯ

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
	กองการศึกษา		
	พนักงานจ้างทั่วไป		
58.	นางสาวศุภิชดา ปาจะโน	คณงานทั่วไป	
59.	นางเจียรอวานี ลิเก	คณงานทั่วไป	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กฯ
60.	นายแอด หลีวัง	คณงานทั่วไป	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กฯ
61.	นายปรีชา หลังสิง	คณงานทั่วไป	

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

ในการกระจายอำนาจการบริหารของรัฐไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าว ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนและกระบวนการในการถ่ายโอนภารกิจ งบประมาณ และอัตรากำหนดอัตรากำลังของราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีกำหนดระยะเวลาและเงื่อนไขที่ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า ในอนาคตอันใกล้นี้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้รับการจัดสรรงบประมาณในสัดส่วนที่สูงขึ้น มีอัตรากำลังมากขึ้นรวมทั้งมีภารกิจและหน้าที่ความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้นตามกันไปด้วย

จากผลการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งจะต้องมีการเตรียมการเพื่อรองรับมาตรการในการถ่ายโอนภารกิจ งบประมาณและอัตรากำลังจากหน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาคตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติภารกิจตามที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งหมายความว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องเร่งกำหนดจุดหมายหรือทิศทางในการพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยมีความครอบคลุมภารกิจการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน อันเป็นการแสดงให้เห็นถึงความพร้อมและศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะสามารถบริหารงานในความรับผิดชอบตามที่ราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคจะถ่ายโอนมาให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจึงถือเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยสนับสนุนในการวิเคราะห์สภาพปัญหา/ความต้องการของเทศบาล เพื่อนำไปสู่การกำหนดจุดมุ่งหมายในการพัฒนา การกำหนดภารกิจ และแนวทางการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายดังกล่าวอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะช่วยให้การกำหนดแผนงาน/โครงการ มีทิศทางที่สอดคล้องและประสาน สนับสนุนในจุดมุ่งหมายร่วมกัน ซึ่งนอกจากจะทำให้ปัญหา/ความต้องการได้รับการตอบสนองอย่างเหมาะสมแล้ว ยังเป็นการบริหารทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดในขณะเดียวกันด้วย

หลักการสำคัญที่ถือเป็นหัวใจของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ก็คือ การกำหนดจุดมุ่งหมายการพัฒนา และการกำหนดแนวทางการพัฒนาที่จะนำไปสู่การบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เพราะหากไม่มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาที่ชัดเจนแล้ว การบริหารงานจะเป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าไปเรื่อย ๆ เมื่อมีปัญหาอย่างซ้ำซ้อนและไม่มีที่สิ้นสุดแล้ว ยังอาจทำให้ปัญหามีความรุนแรงมากขึ้นจนเกินศักยภาพและแก้ไขได้ ดังนั้น การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาในครั้งนี้ จึงเป็นโอกาสอันดีที่จะได้กำหนดจุดมุ่งหมายและแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการ และศักยภาพอย่างเป็นระบบ ซึ่งนอกจากจะเป็นการพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่แล้วอย่างจำกัดแล้ว ยังเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการถ่ายโอนภารกิจจากหน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาคอีกทางหนึ่งด้วย

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๘๐)

วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์ประเทศคือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศคือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

๑. ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
๒. ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
๔. ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
๕. ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
๖. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๑.๑ การรักษาความสงบภายใน เพื่อเสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและสันติสุขให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติบ้านเมือง

๑.๒ การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไขปัญหาเดิม และป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาใหม่เกิดขึ้น

๑.๓ การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคง

๑.๔ การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ เพื่อสร้างเสริมความสงบสุข สันติสุข ความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้า ให้กับประเทศชาติ ภูมิภาคและโลก อย่างยั่งยืน

๑.๕ การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่างๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้หลักธรรมาภิบาล และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

๒. ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่ออนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของชนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้ (๒) ผลผลิตการผลิตของประเทศทั้งในปัจจุบันการผลิตและแรงงาน (๓) การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา และ (๔) ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๑. การเกษตรสร้างมูลค่า ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตการผลิต ทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร

๒. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต

๓. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับและเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง

๔. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก ครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

๕. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ ที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ดีรอบด้าน และมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะ ที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มี

นั้สยัร้กการเรียร้รู้และกาพ้ฒนาตนเองอย่างต่อเนื่งตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรมนักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

ตัวชี้วัด

๑. การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย

๒. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๓. การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย

ประกอบด้วย ๗ ประเด็น ได้แก่

๑. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์

๒. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย

๓. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

๔. การตระหนักถึงปัญหาของมนุษย์ที่หลากหลาย

๕. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม

๖. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์

๗. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

๑. ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร

๒. ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน

๓. ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

๔. คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ

ประกอบด้วย ๔ ประเด็น ได้แก่

๑. การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

๒. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี

๓. การเสริมสร้างพลังงานทางสังคม

๔. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทาง เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตโดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

๑. พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒. สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู

๓. การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔. ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ

ประกอบด้วย ๖ ประเด็น ได้แก่

๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล โดย

-เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล

-ปรับปรุง ฟื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ

-ฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ

-พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดย

-ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

-มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

-มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน

-พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลง

๔. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง โดย

-จัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมินิเวศอย่างเป็นเอกภาพ

- พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน
- จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล
- สงวนรักษา อนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรมอัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติ และฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน
- พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น
- เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อมและยกระดับความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

๕. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดย

- พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ
- เพิ่มผลผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล
- พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศและส่งเสริมการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานโดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน
- พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตรและอาหารของประเทศและชุมชน ในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคาและการเข้าถึงอาหาร

๖. ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ โดย

- ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย
- พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบยุติธรรม และระบบประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม
- จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วม ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ
- พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนร่วม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนร่วม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และ

ปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความเป็นทันสมัยมีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการการอำนาจความยุติธรรมตามหลักนิติธรรม

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

๑. ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ

๒. ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ

๓. ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบ

๔. ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม

ประกอบด้วย ๘ ประเด็น ได้แก่

๑. ภาครัฐยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส โดย

-การให้บริการสาธารณะของภาครัฐได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับแนวหน้าของภูมิภาค

-ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

๒. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุก ระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ โดย

-ให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

-ระบบการเงินการคลังประเทศ สนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

-ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ในทุกระดับ

๓. ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ โดย

-ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม

-ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

-ส่งเสริมการกระจายอำนาจและสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีสมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล

๔. ภาครัฐมีความทันสมัย โดย

-องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ

-พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

๕. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีคนเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ โดย

- ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม
- บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ
- ๖. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
  - ประชาชนและภาคีต่าง ๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ
  - บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต
  - การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาด เป็นธรรมและตรวจสอบได้
  - การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการ
- ๗. กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
  - ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง
  - มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น
  - การบังคับให้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เท่าเทียม มีการเสริมสร้างประสิทธิภาพการใช้อกฎหมาย
- ๘. การกระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค
  - บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม
  - ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีบทบาทเชิงรุกร่วมกันในทุกขั้นตอนของการค้นหาความจริง
  - หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง อาญา และปกครองมีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ร่วมกัน
  - ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือกระบบยุติธรรมชุมชน และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม
  - พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นแผนพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ซึ่งแปลงจากยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น ทิศทางการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงมุ่งเตรียมความพร้อมและวางรากฐานในการยกระดับประเทศไทยให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีกรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมายอนาคตประเทศไทยในปี ๒๕๗๔ ซึ่งกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เป็นกรอบที่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มุ่งตอบสนองวัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาที่กำหนดภายใต้ระยะเวลา ๕ ปี ต่อจากนี้ไปพิจารณาจากการประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาทั้งจากภายนอกและภายในประเทศที่บ่งชี้ถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของประเทศ และการสะท้อนถึงโอกาสและความเสี่ยงในการที่จะผลักดันขับเคลื่อนให้การพัฒนาในด้านต่างๆ บรรลุผลได้ในระยะเวลา ๕ ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ทั้งนี้โดยได้คำนึงถึงการต่อยอดให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างต่อเนื่องภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับต่อไป ดังนั้น การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายรวมของการพัฒนาได้ ดังนี้

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่สมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัยค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุข โดยมีสุขภาวะและสุขภาพที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ตลอดจนเป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต

๑.๒ เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งชุมชนมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้

๑.๓ เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมีความยั่งยืน สร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก และสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ

๑.๔ เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

๑.๕ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันทสมัย และมีการทำงานเชิงบูรณาการ ของภาคีการพัฒนา

๑.๖ เพื่อให้มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคโดยการพัฒนาภาคและเมืองเพื่อรองรับการพัฒนายกระดับฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่

๑.๗ เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความเชื่อมโยง (Connectivity) กับประเทศต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาทและสร้างสรรค์ในด้านการค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก

๒. เป้าหมายรวม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้กำหนดเป้าหมายรวมการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย

๒.๑ คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณมีวิถีชีวิตที่พอเพียง และมีความเป็นไทย

๒.๒ ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง เศรษฐกิจฐานรากมีความเข้มแข็ง ประชาชนทุกคนมีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร การประกอบอาชีพ และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๕

๒.๓ ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการมีระบบการผลิตและให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและบริการ ฐานความรู้ขั้นสูงใหม่ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิตและการให้บริการสู่ภูมิภาคเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ โดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี และมีปัจจัยสนับสนุน อาทิ ระบบโลจิสติกส์ พลังงาน และการลงทุนวิจัยและพัฒนาที่เอื้อต่อการขยายตัวของภาคการผลิตและบริการ

๒.๔ ทูทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่งไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ภายในปี ๒๕๖๓ เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

๒.๕ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความคิดในสังคมลดลงปัญหาอาชญากรรมลดลง ปริมาณความสูญเสียจากภัยโจรสลัดและการลักลอบขนส่งสินค้าและค่านิยมลดลงมีความพร้อมที่ปกป้องประชาชนจากการก่อการร้ายและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประเทศไทยมีส่วนร่วมในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ เกิดความเชื่อมโยงการขนส่ง โลจิสติกส์ ห่วงโซ่มูลค่า เป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก และอัตราการเติบโตของมูลค่าการลงทุนและการส่งออกของไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และอาเซียนสูงขึ้น

๒.๖ มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชนดำเนินการแทนได้ดีกว่าลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลง และการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระมากขึ้น โดยอันดับประสิทธิภาพภาครัฐที่จัดทำโดยสถาบันการพัฒนานานาชาติและอันดับความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจในประเทศดีขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐและระบบงบประมาณมีประสิทธิภาพสูง ฐานภาษีกว้างขึ้น และดัชนีการรับรู้การทุจริตดีขึ้น รวมถึงมีบุคลากรภาครัฐที่มีความรู้ความสามารถและปรับตัวได้ทันกับยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์	<ul style="list-style-type: none"> (๑) ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ (๒) พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะความรู้และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า (๓) ยกระดับคุณภาพทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต (๔) ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพ และให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ (๕) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ (๖) พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย (๗) ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม	<ul style="list-style-type: none"> (๑) เพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเปราะบางประชากร ร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดให้สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพ (๒) กระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง (๓) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานราก ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุน ที่ดิน และทรัพยากรภายในชุมชน
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน	<ul style="list-style-type: none"> (1) การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนาด้านการคลัง - การพัฒนาภาคการเงิน - การพัฒนานวัตกรรมทางการเงินรูปแบบใหม่ ๆ - เพิ่มประสิทธิภาพและเสถียรภาพของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (๒) การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนาภาคการเกษตร - การพัฒนาภาคอุตสาหกรรม - การพัฒนาภาคบริการและการท่องเที่ยว - การพัฒนาภาคการค้าและการลงทุน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน	<p>(๑) การรักษาพื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม</p> <p>(๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน</p> <p>(๓) แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม</p> <p>(๔) ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>(๕) สนับสนุนลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัว ต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ</p> <p>(๖) บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ</p> <p>(๗) พัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไก แก้ไขปัญหาความ(๘) ขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมการพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ</p>
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติ เพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน	<p>(๑) การรักษาความมั่นคงภายใน เพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและดำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ</p> <p>(๒) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่น ๆ</p> <p>(๓) การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ</p> <p>(๔) การรักษาความมั่นคง และผลประโยชน์ของชาติทางทะเล เพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทางทะเล</p> <p>(๕) การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง กับแผนงานการพัฒนาอื่น ๆ ภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน</p>
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย	<p>(๑) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า</p> <p>(๒) ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงิน การคลังภาครัฐ</p> <p>(๓) เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล</p> <p>(๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>(๕) ป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบ</p> <p>(๖) ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากล หรือข้อตกลงระหว่างประเทศ</p>

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ	กรอบแนวทางการพัฒนา
ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์	<p>(๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาระบบขนส่งทางราง - พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง - พัฒนาโครงข่ายทางถนน - พัฒนาระบบขนส่งทางอากาศ - พัฒนาระบบขนส่งทางน้ำ <p>(๒) การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง</p> <p>(๓) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์</p> <p>(๓) การพัฒนาด้านพลังงาน</p> <p>(๔) การพัฒนาด้านเศรษฐกิจดิจิทัล</p> <p>(๕) การพัฒนาระบบน้ำประปา</p>
ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม	<p>(๑) เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเข้าสังคม</p> <p>(๒) พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี</p> <p>(๓) พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม</p>
ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ	<p>(๑) การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ภาคเหนือ : พัฒนาให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง - ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : พัฒนาให้หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง - ภาคกลาง : พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำ - ภาคใต้ : พัฒนาเป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย <p>(๒) การพัฒนาเมือง</p> <ul style="list-style-type: none"> - แนวทางการพัฒนาหลัก - แนวทางการพัฒนาเมืองสำคัญ <p>(๓) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ</p> <ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก - พื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน
ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา	<p>(๑) ขยายความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับมิตรประเทศและแสวงหาตลาดใหม่ สำหรับสินค้าและบริการของไทย</p> <p>(๒) พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่งโลจิสติกส์และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT – GT, BIMSTEC และ JDS และภูมิภาคอาเซียน เพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์</p> <p>(๓) พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการและการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค</p>

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ	กรอบแนวทางการพัฒนา
	<p>(๔) ส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศ (Outward investment) ของผู้ประกอบการไทย</p> <p>(๕) เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน</p> <p>(๖) สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค และนานาชาติประเทศ</p> <p>(๗) เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์</p> <p>(๘) ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาค และนานาชาติในการสร้างความมั่นคง</p> <p>(๙) บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ</p> <p>(๑๐) ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ</p>

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ แผนพัฒนาภาค

แนวคิดและทิศทางการพัฒนาภาคใต้

ภาคใต้มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก และแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสามารถ สร้างรายได้ให้กับภาคทั้งพื้นที่ตอนในและชายฝั่งทะเลทั้งสองด้าน รวมทั้งมีระบบนิเวศชายฝั่งที่เป็น แหล่งเพาะพันธุ์ สัตว์น้ำตามธรรมชาติและเหมาะกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ในขณะที่การผลิตภาคเกษตร ได้แก่ ยางพารา และปาล์มน้ำมันซึ่งเป็นแหล่งผลิตและแปรรูปที่สำคัญของประเทศยังเป็นแบบดั้งเดิม นอกจากนี้ภาคใต้มีความ ได้เปรียบด้านสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่อยู่ใกล้เส้นทางการค้าโลก สามารถเชื่อมโยงการพัฒนา กับพื้นที่ภาค อื่นๆ ของประเทศ รวมทั้งภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียตะวันออกเฉียง

ดังนั้น การพัฒนาภาคใต้ควรพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานสากลเพื่อรักษาความมีชื่อเสียง ของแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก พร้อมกับพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปภาคเกษตรควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม รวมทั้งพัฒนาการเชื่อมโยงการค้า การลงทุนกับภูมิภาคต่างๆ ของโลก

๑. เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ “ภาคใต้เป็นเมืองท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศระดับโลก เป็นศูนย์กลาง ผลิตภัณธ์ยางพาราและปาล์มน้ำมันของประเทศ และเมืองเศรษฐกิจเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับภูมิภาคอื่น ของโลก”

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก

๒.๒ เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของภาคและเป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม

๒.๓ เพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่าและเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม

๒.๔ เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรมและการ เชื่อมโยงการค้าโลก

๒.๕ เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่ก่อให้เกิดการกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสร้างโอกาส ในการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน

๓. เป้าหมาย

๑. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคใต้ขยายตัวเพิ่มขึ้น

๒. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคใต้ลดลง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก

แนวทางการพัฒนา

๑) ยกกระดับมาตรฐานบริการ และส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องในแหล่งท่องเที่ยว ที่มีชื่อเสียงของภาค

๒) พัฒนาและสนับสนุนรูปแบบการท่องเที่ยวเรือสำราญ และการท่องเที่ยวเชิงอาหาร

- ๓) พัฒนาเมืองท่องเที่ยวหลัก (ภูเก็ต) ให้เป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) และมีระบบขนส่งมวลชน (Monorail)
- ๔) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณตอนในของภาคเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียง
- ๕) พัฒนากิจกรรมและบริการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ให้มีความหลากหลายเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยวที่สำคัญของภาค
- ๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนให้มีความเข้มแข็งและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของประเทศ

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราขนาดใหญ่-สะเดา ที่ครบวงจรและ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๒) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอล แบบครบวงจรในจังหวัดกระบี่ สุราษฎร์ธานีและชุมพร
- ๓) พัฒนาและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมในการผลิต ภาคเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็งสถาบันเกษตรกร

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ที่เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของภาค
- ๒) ยกระดับอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งและการทำอุตสาหกรรมประมงทะเลที่ได้มาตรฐานสากล
- ๓) ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน
- ๔) ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบ
- ๕) สร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มเกษตรกรและชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนา เขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำ แห่งใหม่กับแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง
- ๒) พัฒนาและสนับสนุนท่าเรือสำราญในจังหวัดภูเก็ต
- ๓) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราขนาดใหญ่-สะเดา
- ๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงภาคใต้กับเส้นทางการค้าโลก

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฐานทรัพยากรให้มีความอุดมสมบูรณ์
- ๒) วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ
- ๓) ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานเพื่อสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน
- ๔) บริหารจัดการและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาประตูการค้าฝั่งตะวันตก (Western Gateway)
- ๒) พัฒนาประตูสู่การท่องเที่ยวอ่าวไทยและอันดามัน (Royal Coast & Andaman Route)
- ๓) พัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและการแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง (Bio-Based & Processed Agricultural Products)
- ๔) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การส่งเสริมวัฒนธรรม และการพัฒนาเมืองน่าอยู่ (Green Culture & Livable Cities)

๑.๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีฐานทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลาย และมีศักยภาพสูง โดยเฉพาะทรัพยากรทางด้านการท่องเที่ยวทั้งทางทะเลและทางบกที่มีความโดดเด่น และชื่อเสียงระดับโลก จึงได้กำหนดทิศทางการพัฒนาศักยภาพให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเล และทางบกที่มีคุณภาพระดับโลก เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบเศรษฐกิจของประเทศและกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน เพื่อก้าวเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวระดับโลก โดยเน้นการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการให้บริการด้านการท่องเที่ยวทั้งในระดับสากล และระดับชุมชนให้มีมาตรฐานเพียงพอ และพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวตามหลักธรรมาภิบาลและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในพื้นที่และกลยุทธบริหารจัดการ ด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์เพื่อรักษามาตรฐานและคุณภาพของนักท่องเที่ยวและพัฒนาระบบและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้า ภาคการเกษตร ประมง และปศุสัตว์ ที่มีศักยภาพในพื้นที่ โดยนางงานวิจัยและนวัตกรรม มาต่อยอดสู่การพัฒนา การแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า พร้อมทั้งมุ่งเน้นการพัฒนาและเพิ่มคุณภาพบริการพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอและได้มาตรฐานด้านความปลอดภัย

๑. วิสัยทัศน์ (Vision)

“การท่องเที่ยวที่มีคุณภาพระดับโลก บนฐานความเข้มแข็งของภาคเกษตรและชุมชนอย่างยั่งยืน”

๒. พันธกิจ (Mission)

๑. มุ่งเน้นการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานโดยยึดหลัก “สะอาด สะอาดปลอดภัย” มุ่งสู่อันดามันเมืองอัจฉริยะและน่าอยู่ (Andaman Smart and Livable City) และส่งเสริมด้านการตลาดประชาสัมพันธ์ พื้นที่การท่องเที่ยวให้กระจายไปสู่ชุมชนและท้องถิ่นอย่างทั่วถึง เพื่อยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยว

๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตรให้เติบโตอย่างเต็มศักยภาพ เพื่อสร้างรายได้ให้กับพื้นที่อย่าง ต่อเนื่องและยั่งยืน

๓. พัฒนาและเพิ่มศักยภาพทรัพยากรบุคคลทั้งภาคการท่องเที่ยวและเกษตร ให้ก้าวทันเทคโนโลยี และ นำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการทำงานให้สูงขึ้น นำไปสู่การขับเคลื่อนงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

๔. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ และรักษาความเป็นอัตลักษณ์ของอันดามัน

๓. เป้าประสงค์รวม (Objectives)

๑. มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันสูงทั้งด้านการท่องเที่ยวและภาคเกษตร เพื่อสร้างรายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๒. ชุมชนมีความเข้มแข็ง ประชาชนมีความมั่นคงในคุณภาพชีวิตที่ดี

๓. บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและภาคเกษตรได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น

๔. มีระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี กิจกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อคงความอุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

๕. มีการอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าให้คงความเป็นอัตลักษณ์แห่งอันดามัน

๖. มุ่งสู่ความเป็นอันดามันเมืองอัจฉริยะและน่าอยู่ (Andaman Smart and Livable City)

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : พัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ ๑.๑ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพพื้นที่ให้สามารถรองรับการขยายตัวด้านการ

ท่องเที่ยว

ให้เพียงพอและเหมาะสม

๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงการคมนาคม รวมทั้งโครงข่ายด้านการสื่อสาร ให้เพียงพอและได้มาตรฐาน

๒) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับภูมิสังคม อัตลักษณ์อันดามัน ให้คงความสวยงาม สะอาด และความต้องการของท้องถิ่น

๓) พัฒนาและส่งเสริมการประกอบการด้านอาหารพื้นเมือง อาหารโบราณ และอาหารฮาลาล (อาหารมุสลิมเฟรนด์ลี่) เพื่อรองรับการท่องเที่ยว

๔) ส่งเสริมและอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นอันดามัน เพื่อสร้างจุดขายทางการตลาดสู่การท่องเที่ยวนานาชาติ

๕) พัฒนาระบบสาธารณสุขปลอดภัย ระบบสารสนเทศ และสิ่งอำนวยความสะดวก ในพื้นที่ให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและนักท่องเที่ยว

๖) เชื่อมโยงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเมืองรองกับแหล่งท่องเที่ยวเมืองหลัก

๗) พัฒนาศักยภาพพื้นที่เพื่อรองรับการเจริญเติบโตของพื้นที่ การค้าการลงทุน และส่งเสริมการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

กลยุทธ์ ๑.๒ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยและสุขอนามัยสิ่งแวดล้อมให้ได้มาตรฐานเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว

๑) เพิ่มประสิทธิภาพระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและรองรับภัยพิบัติและสาธารณภัยด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

๒) สร้างความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินแก่ประชาชนและนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

๓) พัฒนาระบบเฝ้าระวังสุขอนามัย การบริการด้านสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพ และเพียงพอรองรับต่อการขยายเมืองและทิศทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

๔) พัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการด้านอาหารพื้นเมือง อาหารโบราณ และอาหารฮาลาลให้ถูกตามหลักสุขอนามัยและโภชนาการเพื่อรองรับการเป็นครัวของโลก

๕) พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารและสร้างเครือข่ายความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ในรูปแบบประชารัฐ และส่งเสริมการยกระดับพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็ง เพื่อรองรับภัยพิบัติและภัยต่อความมั่นคงในทุกรูปแบบ

๖) สร้างมาตรการควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานตามความสามารถ ในการรองรับ (Carrying Capacity)

กลยุทธ์ ๑.๓ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในพื้นที่

๑) ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงความอุดมสมบูรณ์ เพื่อสร้างความสมดุลของระบบนิเวศ โดยเฉพาะพื้นที่เพาะพันธุ์ อนุบาล และขยายพันธุ์สัตว์ทะเล

๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

๓) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ(น้ำสำหรับอุปโภคบริโภค น้ำทิ้งน้ำเสีย และ ภัยธรรมชาติ)

๔) บริหารจัดการพลังงานให้มีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อความต้องการ

๕) พัฒนาระบบผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดินให้สอดคล้องต่อความต้องการของท้องถิ่นและการพัฒนาที่สมดุลด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

กลยุทธ์ ๑.๔ บริหารจัดการข้อมูล การตลาดและประชาสัมพันธ์

๑) เชื่อมโยงเครือข่ายทางการท่องเที่ยว การค้าและบริการกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน

๒) พัฒนาความสัมพันธ์กับต่างประเทศในรูปแบบบ้านพี่เมืองน้องหรือแลกเปลี่ยนด้านวัฒนธรรมและเป็นฐานเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

๓) พัฒนาและยกระดับตลาดการท่องเที่ยวในทุกสาขาให้มีศักยภาพต่อการแข่งขันในระดับสากล

๔) ส่งเสริม พัฒนา ระบบประชาสัมพันธ์ภาครัฐและสร้างภาคีเครือข่ายเอกชน เพื่อสร้างกลไกการตลาด และเพิ่มช่องทางในการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ชุมชนไปสู่ตลาดการท่องเที่ยว

๕) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศยุคดิจิทัลสนับสนุนการท่องเที่ยว

๖) จัดตั้งศูนย์ข้อมูลระดับกลุ่มจังหวัดเพื่อความปลอดภัยและสุขภาพของนักท่องเที่ยวและประชาชน

กลยุทธ์ ๑.๕ พัฒนาการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (การท่องเที่ยวสีเขียว)

๑) ส่งเสริมการบริหารจัดการ สร้างความสมดุล การขยายตัวและการเติบโตของนักท่องเที่ยว และการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว

๒) สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมภาคประชาชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนาระบบและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าภาคเกษตร ประมง และปศุสัตว์ ที่มีศักยภาพในพื้นที่ เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ ๒.๑ พัฒนาประสิทธิภาพทางการเกษตร (พืช ประมง และปศุสัตว์) เพื่อเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนการผลิต และสร้างฐานรายได้ให้กับเกษตรกร

๑) พัฒนาและเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ประมง และปศุสัตว์ และลดต้นทุนจากปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ด้วย Smart Farming

๒) ส่งเสริมการนำผลการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาและคัดเลือกสายพันธุ์ที่เหมาะสม กับพื้นที่ และพัฒนากระบวนการเพาะปลูกหรือเก็บเกี่ยวอย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

๓) น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและทฤษฎีใหม่ไปประยุกต์ใช้ในภาคการเกษตร เพื่อสร้างความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกร และสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร

กลยุทธ์ ๒.๒ พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง

๑) พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เหมาะสมกับผลผลิตในพื้นที่ โดยการนำผลงานวิจัย และนวัตกรรมใหม่มาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ หรือนำวัสดุเหลือทิ้งจากกระบวนการผลิต/แปรรูป มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๒) ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการโรงงาน/ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ตามแนวทางและกระบวนการที่วางไว้

๓) พัฒนาสินค้าประมงและสัตว์น้ำมูลค่าสูงเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

กลยุทธ์ ๒.๓ ส่งเสริมศักยภาพด้านการตลาด

๑) พัฒนานอกระบบความรู้ในการวิเคราะห์ ประเมินสถานการณ์ด้านการตลาดทางการเกษตร

๒) พัฒนาระบบและบริหารจัดการเครือข่าย เพื่อเชื่อมโยงเครือข่ายและสถาบันเกษตรกรในกลุ่มจังหวัด

๓) ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรให้มีขีดความสามารถในการดำเนินธุรกิจและช่วยเหลือสมาชิกในด้านการผลิตและการตลาด

๔) ส่งเสริมและผลักดันให้มีศูนย์กลางหรือ Digital Platform เพื่อการค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันเพื่อเชื่อมโยงและกระจายสินค้าไปสู่ภูมิภาคทั้งในและต่างประเทศ

กลยุทธ์ ๒.๔ ส่งเสริมศักยภาพ การรวมกลุ่มและเครือข่ายสนับสนุนเกษตรกรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัยของเกษตรกร และผู้ประกอบการเพื่อสร้างความเข้มแข็ง

๑) ส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปแบบสหกรณ์ วิสาหกิจชุมชนหรือรูปแบบบริษัท ประชากรรัฐ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มทุน

๒) สร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ที่มีความรู้ทั้งทางทฤษฎีและการปฏิบัติ เพื่อไปประกอบอาชีพเกษตรกรและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เกษตรกรรายอื่น เพื่อให้เกิดการพัฒนาการเกษตรที่ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพต้นทุนมนุษย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

กลยุทธ์ ๓.๑ พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถ มีศักยภาพ รองรับต่อการเปลี่ยนแปลง

๑) พัฒนาและส่งเสริมการรวมกลุ่มของประชาชนในระดับชุมชนและหมู่บ้าน เพื่อร่วมกันสนับสนุน อนุรักษ์และคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ รวมทั้งมรดกทางวัฒนธรรม

๒) พัฒนาและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันประเทศ พิทักษ์รักษาเกียรติภูมิผลประโยชน์ของชาติ และสาธารณสมบัติของแผ่นดิน และให้ความร่วมมือในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๓) ส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชนและประชาชนได้ร่วมกันในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและจารีตประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น

กลยุทธ์ ๓.๒ พัฒนาคุณภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน

๑) สร้างโอกาสในการเข้าถึงความรู้ทางวิชาการ การพัฒนาทักษะ วิชาชีพให้กับบุคลากรภายนอกสถานศึกษาและผู้ที่มีขาดโอกาส ให้มีศักยภาพในการรองรับธุรกิจการท่องเที่ยว

๒) พัฒนาบุคลากรของชุมชนให้สามารถรองรับการขยายตัวของภาคธุรกิจการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนในท้องถิ่น

๓) พัฒนาคุณภาพบุคลากรทุกภาคส่วนให้มีความรู้ความสามารถด้านภาษา สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี การบริหารจัดการ และนวัตกรรมสมัยใหม่ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสู่ระดับสากล

๔) พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการท่องเที่ยวขนาดเล็กและวิสาหกิจชุมชน ให้มีความสามารถในการบริหารจัดการท่องเที่ยวตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์ ๓.๓ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานชุมชน

๑) พัฒนาและยกระดับกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน ให้มีความเข้มแข็ง เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๒) สร้างเสริมจิตสำนึกประชาชนและพลเมืองในพื้นที่ในการเป็นเจ้าบ้าน เจ้าเมืองที่ดี

๓) พัฒนาและยกระดับชุมชนในการบริหารจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ ๓.๔ พัฒนาระบบสื่อสาร และการประชาสัมพันธ์ เพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๑) ส่งเสริมการสร้างสื่อ และการประชาสัมพันธ์เพื่อกระตุ้นจิตสำนึกด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) พัฒนาระบบฐานข้อมูลแบบดิจิทัล ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดสตูล

๑) เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสตูล

“เมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อุทยานธรณีโลก เศรษฐกิจมั่นคง สังคมน่าอยู่สันติสุขยั่งยืน
ประตูสู่อาเซียน”

นิยามของเป้าหมายการพัฒนา ดังนี้

๑. เมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อในแหล่งธรรมชาติ เอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อม โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการสร้างพฤติกรรมการท่องเที่ยวใหม่ ภายใต้การจัดการอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่นเพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน การท่องเที่ยวมีคุณภาพของการบริหารจัดการระดับนานาชาติ บุคลากรการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว มีคุณภาพ มาตรฐานระดับสากล

สตูลโดดเด่นทางการท่องเที่ยวคุณภาพ ๕ ด้าน ประกอบด้วย

- การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล
- การท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิต ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และศาสนา
- การท่องเที่ยวเชิงธรณี
- การท่องเที่ยวเชิงเกษตร
- การท่องเที่ยวเพื่อคุณภาพชีวิตและการมีสุขภาพดี

๒. อุทยานธรณีโลก (UNESCO Global Geopark) หมายถึง สตูลประสบความสำเร็จในการจัดการพื้นที่ที่ประกอบด้วยแหล่งเรียนรู้ทางธรณีวิทยา และแหล่งอนุรักษ์ให้เป็นที่รู้จักหรือมีชื่อเสียงให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทรัพยากรธรรมชาติและนิเวศวิทยา รวมถึงแหล่งโบราณคดี เมืองเก่า และประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต ท้องถิ่นเมืองเก่า โดยนำทรัพยากรเหล่านี้มาบริหารจัดการ สร้างเรื่องราวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และผลักดันให้ชุมชนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน สามารถสร้างรายได้ให้กับจังหวัดและประเทศชาติได้อย่างมั่นคง ประชาชนเกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศและอนุรักษ์ทรัพยากร โดยเฉพาะการสร้างคุณค่าและมูลค่าแก่จังหวัดและชุมชน จากการได้รับการรับรองเป็นอุทยานธรณีระดับโลก (UNESCO Global Geopark) พัฒนารูริชด้านการท่องเที่ยวให้มีมูลค่าสูงด้วยอัตลักษณ์และวัฒนธรรมสร้างสรรค์มูลค่าทางเศรษฐกิจและความหลากหลายของการท่องเที่ยว ทั้งเชิงนิเวศป่าเขา ทางทะเล อุทยานธรณีโลก และการท่องเที่ยวชายแดน

๓. เศรษฐกิจมั่นคง (Economic Stability) หมายถึง เศรษฐกิจจังหวัด เศรษฐกิจชุมชน ที่มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง มั่นคง ยั่งยืน บนฐานของการผลิตที่มีคุณค่าและมูลค่าศักยภาพในท้องถิ่น การค้าชายแดนเติบโตเพิ่มมากขึ้น รวมถึงการสร้างสรรคนวัตกรรมด้านการบริการเพื่อรองรับการขยายฐานเศรษฐกิจในอนาคต การสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการที่มีทักษะและมีความสามารถในการแข่งขันที่มีอัตลักษณ์ชัดเจนมีนวัตกรรมในการสร้างโมเดลธุรกิจ สินค้าและบริการ และกระบวนการผลิตและบริการในสินค้า Geopark สู่การเป็นจังหวัดที่ประสบความสำเร็จในการยกระดับคุณภาพความเป็นอยู่ของประชาชนบนฐานของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๔. สังคมนำอยู่สันติสุขยั่งยืน หมายถึง การที่จังหวัดสตูลเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง ความเหลื่อมล้ำลดลง ประชาชนมีความมั่นคงในทุกมิติเพิ่มขึ้น ชุมชน และท้องถิ่นสามารถพัฒนาสู่การพึ่งตนเอง สามารถจัดการตนเองได้มากขึ้น ระบบประชาธิปไตยระดับชุมชนมีความเข้มแข็ง ชุมชนมีความสมัครสมานสามัคคี ภาครัฐ มีระบบบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาล ทันสมัย บุคลากรภาครัฐมีคุณภาพ และคุณธรรม ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการและให้บริการอย่างอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส หน่วยงานภาครัฐของจังหวัด

๒. จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. พัฒนาเศรษฐกิจภาพรวมของประชาชนในจังหวัด โดยการยกระดับคุณภาพมาตรฐาน การเกษตร และส่งเสริมการสร้างรายได้จากแหล่งท่องเที่ยวทั้งทางบก และทางทะเล

๒. ยกระดับมาตรฐานด้านการจัดการของอุทยานธรณีโลกสตูล และสามารถบริหารจัดการด้าน ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมกับการท่องเที่ยว เชิงนิเวศในพื้นที่ได้อย่างสมดุล และยั่งยืน

๓. สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และคงไว้ซึ่งวิถีชีวิตชุมชนสังคมพหุวัฒนธรรมที่รักสงบ สามารถอยู่ ร่วมกันได้อย่างสันติสุข โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

เศรษฐกิจจังหวัดมีการขยายตัว เศรษฐกิจชุมชนเติบโต สตูลเป็นเมืองอุทยานธรณีโลกและแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศชั้นนำที่ได้มาตรฐานสากล ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมมีสันติสุข และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

เป้าหมาย	ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา	ผลงานที่ผ่านมา (Baseline)	ค่าเป้าหมาย(Target)					เฉลี่ย ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	
เศรษฐกิจจังหวัดมีการขยายตัว เศรษฐกิจชุมชนเติบโต สตูลเป็นเมืองอุทยานธรณีโลกและแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศชั้นนำที่ได้มาตรฐานสากล ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมมีสันติสุขและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นต่อปีของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP)	ปี ๕๗ = ๒๒,๔๑๘ ลบ. ปี ๕๘ = ๒๒,๓๙๒ ลบ. ปี ๕๙ = ๒๓,๒๑๑ ลบ. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ย ๓ ปี ณ ราคาคงที่ = ร้อยละ ๑.๗๗	๒ (๒๓,๖๗๕ ลบ.)	๒.๕ (๒๔,๒๖๗ ลบ.)	๓.๐ (๒๔,๙๙๕ ลบ.)	๓.๕ (๒๕,๘๖๙ ลบ.)	๔.๐ (๒๖,๙๐๔ ลบ.)	๓.๐ (๒๕,๑๔๒ ลบ.)
	๒. ระดับคะแนนความสุขเฉลี่ยของคนในครัวเรือนเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา (คะแนนเต็ม ๑๐)	ปี ๕๙ = ๘.๒๓ คะแนน ปี ๖๐ = ๘.๑๖ คะแนน เฉลี่ย ๕ ปี = ๘.๑๔ คะแนน	๐.๑ (๘.๒๖)	๐.๑ (๘.๓๖)	๐.๑ (๘.๔๖)	๐.๑ (๘.๕๖)	๐.๑ (๘.๖๖)	๐.๑ (๘.๘๖)
	๓. ปริมาณขยะตกค้างสะสมลดลง (ในสถานที่กำจัดขยะที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ)	ปี ๕๘ = ๑๘,๔๔๙ ตัน ปี ๕๙ = ๑๘,๔๔๙ ตัน ปี ๖๐ = ๑๙,๑๕๖ ตัน เฉลี่ย ๓ ปี = ๑๘,๗๑๘ ตัน	๑๔,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๖,๐๐๐	๒,๐๐๐	๐	๗,๕๐๐

๔. ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

๔.๑ การเสริมสร้างเศรษฐกิจและสร้างมูลค่าเพิ่มจากอุทยานธรณีโลก การท่องเที่ยว การเกษตร และการค้าสู่อาเซียนที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

๔.๒ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และอุทยานธรณีสตูลแบบมีส่วนร่วมอย่างสมดุล และยั่งยืน

๔.๓ การเสริมสร้างความมั่นคง สังคมสันติสุข และยกระดับคุณภาพชีวิต บนฐานของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๕. ประเด็นการพัฒนา วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา ค่าเป้าหมาย แนวทางการพัฒนา และ Value Chain แต่ละประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : การเสริมสร้างเศรษฐกิจและสร้างมูลค่าเพิ่มจากอุทยานธรณีโลก การท่องเที่ยวการเกษตร และการค้าสู่อาเซียนที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จตาม เป้าหมายการพัฒนา/ ตัวชี้วัดของแผนงาน	ผลงานที่ผ่านมา (Baseline)	ค่าเป้าหมาย (Target)					เฉลี่ย ๕ ปี พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	
๑. สร้างมูลค่าจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพให้เติบโตเป็นเมืองนำอยู่ นำเที่ยว สร้างรายได้ให้กับชุมชนและจังหวัด	๑. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศรวมทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรณีวิทยาได้รับพัฒนาสู่มาตรฐานการท่องเที่ยวไทยที่เพิ่มขึ้น	ปี ๖๐	๓ แหล่ง	๓ แหล่ง	๓ แหล่ง	๓ แหล่ง	๓ แหล่ง	๓ แหล่ง
	๒. ร้อยละรายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่ม ขึ้นจากปีที่ผ่านมา	ปี ๕๖ มีรายได้ = ๕,๙๐๔ ลบ. ปี ๕๗ มีรายได้ = ๖,๒๘๗ ลบ. ปี ๕๘ มีรายได้ = ๗,๐๐๐ ลบ. ปี ๕๙ มีรายได้ = ๗,๕๖๐ ลบ. ปี ๖๐ มีรายได้ = ๘,๐๓๐ ลบ. ร้อยละรายได้ที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ย ๕ ปี = ร้อยละ ๗	๗ (๘,๕๙๒ ลบ.)	๗.๕ (๙,๒๓๖ ลบ.)	๘ (๙,๙๗๔ ลบ.)	๘.๕ (๑๐,๘๒๑ ลบ.)	๙ (๑๑,๗๙๔ ลบ.)	๘ (๑๐,๐๘๓ ลบ.)

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จตาม เป้าหมายการพัฒนา/ ตัวชี้วัดของแผนงาน	ผลงานที่ผ่านมา (Baseline)	ค่าเป้าหมาย (Target)					เฉลี่ย ๕ ปี พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	
๒. สินค้าที่สำคัญของ จังหวัดได้รับการ พัฒนาการผลิตที่มีคุณค่า และมูลค่าเพิ่ม	๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ มูลค่าผลผลิตทาง การเกษตรที่สำคัญ (หมายเหตุ: สินค้าสำคัญ ปาล์ม, ยาง, ผลผลิต ด้านการประมงพาณิชย์)	ปี ๕๘ = ๗,๐๘๒ ลบ. ปี ๕๙ = ๘,๔๘๐ ลบ. ปี ๖๐ = ๖,๓๓๒ ลบ. ร้อยละที่เพิ่มขึ้น เฉลี่ย ๓ ปี = -๐.๐๖ (หมายเหตุ: ปริมาณสินค้าสัตว์ น้ำลดลงเนื่องจาก ผลกระทบจาก การบังคับใช้ กฎหมาย IUU)	๑ (๖,๓๙๕ ลบ.)	๑.๕ (๖,๔๙๑ ลบ.)	๒.๐ (๖,๖๒ ๑ ลบ.)	๒.๕ (๖,๗๘๖ ลบ.)	๓.๐ (๖,๙๙๐ ลบ.)	๒.๐ (๖,๖๕๖ ลบ.)
	๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ มูลค่าการจำหน่ายสินค้า OTOP	ปี ๖๐ = ๘๗๔ ลบ. ร้อยละการ ขยายตัวเฉลี่ย ๒ ปี = ๑๕.๐	๑๐ (๙๖๑ ลบ.)	๑๐ (๑,๐๕๗ ลบ.)	๑๐ (๑,๑๖ ๓ลบ.)	๑๐ (๑,๒๗๙ ลบ.)	๑๐ (๑,๔๐๖ ลบ.)	๑๐ (๑,๑๗๓ลบ.)
	๕. ร้อยละของผลผลิต (ปาล์มน้ำมัน) ที่เพิ่มขึ้น (ผลการดำเนินการตาม แนวทางการส่งเสริม การเกษตรแปลงใหญ่)	ปี ๕๙ = ๒,๔๒๐ กก./ไร่ ปี ๖๐ = ๒,๖๙๑ กก./ไร่ ร้อยละเฉลี่ยการ เพิ่มขึ้น ๒ ปี = ๑๑.๒	๑๓ (๓,๐๔๐ กก./ไร่)	๑๕ (๓,๔๙๖ กก./ไร่)	๑๗ (๔,๐๙ ๐ กก./ ไร่)	๑๙ (๔,๘๖๗ กก./ไร่)	๒๑ (๕,๘๘๙ กก./ไร่)	๑๗ (๔,๒๗๖ กก./ไร่)
๓. ปริมาณการเพิ่มขึ้น ของการค้าขายแดน	๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นจาก ปีที่ผ่านมา ของมูลค่าการค้า ขายแดน	ปี ๖๐ = ๓๒๗ ลบ. ร้อยละเฉลี่ยที่ เพิ่มขึ้น ๓ ปี = ร้อยละ ๑๘.๖	๒๐.๐ (๓๙๒ ลบ.)	๒๑.๕ (๔๗๖ ลบ.)	๒๓.๐ (๕๘๕ ลบ.)	๒๔.๕ (๗๒๘ ลบ.)	๒๖.๐ (๙๑๗ ลบ.)	๒๓ (๖๑๙ ลบ.)

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๑๒ แนวทาง ตามหลักห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ดังต่อไปนี้

๑. เพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอุทยานธรณีสตูล์ให้ได้มาตรฐาน เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับวิถีชีวิต วัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของชุมชน
๒. พัฒนาศักยภาพชุมชนท่องเที่ยว ตามอัตลักษณ์ วัฒนธรรม และภูมิปัญญา จนมีขีดความสามารถในการแข่งขัน
๓. พัฒนาศักยภาพบุคลากร ผู้ประกอบการรองรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และต่อเนื่อง โดยใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมด้านการท่องเที่ยวสู่ตลาดการท่องเที่ยว
๔. พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ให้เติบโตเป็นเมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว เมืองต้องห้ามพลาด
๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ รองรับเส้นทางท่องเที่ยว ให้สอดคล้องเชื่อมโยงกับระบบโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว
๖. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตร การใช้นวัตกรรม เทคโนโลยีในการแปรรูป และสร้างคุณค่าเพื่อการแข่งขัน
๗. สร้างความมั่นคงทางอาหาร ด้วยกลไกการสนับสนุนเศรษฐกิจชุมชนฐานการเกษตรตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๘. สนับสนุนส่งเสริมอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล และบริการฮาลาล เชื่อมโยงชายแดนใต้ และสังคมมุสลิมนานาชาติ
๙. สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรของจังหวัดให้เป็นแบรนด์ที่มีคุณค่าและมูลค่าสูง
๑๐. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้พึ่งพาตนเองได้ และเชื่อมโยงเครือข่ายให้สามารถแข่งขันได้
๑๑. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP ให้เติบโตสู่การสร้างเป็นตราสินค้า (Branding) ให้เป็นที่รู้จัก แพร่หลาย จนมีขีดความสามารถในการแข่งขัน
๑๒. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการบริหารจัดการพื้นที่การค้า การท่องเที่ยว ให้มีความทันสมัย ได้มาตรฐาน และเชื่อมโยงอาเซียน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และอุทยานธรณีสตูล
แบบมีส่วนร่วมอย่างสมดุล และยั่งยืน

วัตถุประสงค์/ เป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จตาม เป้าหมายการ พัฒนา/ตัวชี้วัด ของแผนงาน	ผลงานที่ผ่าน มา (Baseline)	ค่าเป้าหมาย(Target)					เฉลี่ย ๕ ปี พ.ศ.๒๕๖๑- ๒๕๖๕
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	
๑. สตูลเมืองธรรมชาติ บริสุทธิ์ การบริหาร จัดการทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม อุทยาน ธรณีสตูล ให้มี ประสิทธิภาพอย่าง สมดุลและยั่งยืน สนับสนุน การสร้าง เสริมเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตของ ประชาชน	๑. จำนวนพื้นที่ป่าที่ ได้รับการปลูกเพิ่มต่อ ปี (ไร่)	ปี ๕๘ = ๑๓๔ ไร่ ปี ๕๙ = ๖๒ ไร่ ปี ๖๐ = ๑๑๕ ไร่ เฉลี่ย ๓ ปี = ๑๐๓.๖ ไร่	๑๒๐	๑๒๕	๑๓๐	๑๓๕	๑๔๐	๑๒๙
	๒. ร้อยละการเพิ่มขึ้น ของแหล่งน้ำขนาด เล็กเพื่อการอุปโภค , บริโภคและพื้นที่ เกษตรกรรม	ปี ๖๐ = ๑๒๐ แหล่ง ร้อยละการ ขยายตัวเฉลี่ย ๒ ปี = ร้อยละ ๗.๕	๕ (๑๒๖ แหล่ง)	๖ (๑๓๔ แหล่ง)	๗ (๑๔๓ แหล่ง)	๘ (๑๕๔ แหล่ง)	๙ (๑๖๗ แหล่ง)	๗ (๑๔๔ แหล่ง)
	๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของจำนวนชุมชนที่มี ส่วนร่วมต่อ การท่องเที่ยว เชิงนิเวศ อุทยานธรณี โลกสตูล	ปัจจุบัน = ๒๓ ชุมชน	๑๐ (๒๕ แหล่ง)	๑๐ (๒๗ แหล่ง)	๑๐ (๒๙ แหล่ง)	๑๐ (๓๑ แหล่ง)	๑๐ (๓๔ แหล่ง)	๑๐ (๒๘ แหล่ง)
๒. ชุมชนมีส่วนร่วมใน การจัดการ ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ด้วยตนเอง	๔. จำนวนหมู่บ้าน/ ชุมชนที่มีส่วนร่วมใน การดูแลรักษา ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	ปี ๖๐ = ๔๒ แห่ง	๔๙	๕๖	๖๓	๗๐	๗๗	๗๗

วัตถุประสงค์/ เป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จตาม เป้าหมายการ พัฒนา/ตัวชี้วัด ของแผนงาน	ผลงานที่ผ่าน มา (Baseline)	ค่าเป้าหมาย(Target)					เฉลี่ย ๕ ปี พ.ศ.๒๕๖๑- ๒๕๖๕
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	
๓. สหุดเมืองสะอาด มีระบบการจัดการ ขยะ ที่ได้มาตรฐาน ทุกภาคส่วนมีส่วน ร่วมในการจัดการ อย่างเป็นระบบ ประชาชนตระหนัก และมีระเบียบวินัยใน การจัดการขยะทุก กระบวนการ	๕. ร้อยละปริมาณ ขยะมูลฝอยชุมชน ที่ได้รับการกำจัดอย่าง ถูกต้องตามหลัก วิชาการ จากทั้งหมด ๖๖๙,๒๒๘ ตัน)	ปี ๖๐ = ร้อยละ ๘๕.๕๔ (๕๗๒,๔๕๙ ตัน)	๘๗.๕ (๕๘๕,๕ ๗๔ ตัน)	๙๐.๐ (๖๐๒,๓ ๐๕ ตัน)	๙๒.๕ (๖๑๙,๐ ๓๕ ตัน)	๙๕.๐ (๖๓๕,๗ ๖๖ ตัน)	๑๐๐ (๖๖๙,๒ ๒๘ ตัน)	๑๐๐ (๖๖๙,๒๒๘ ตัน)
๔. มีระบบการบริหาร จัดการความเสี่ยงของ ปัญหาภัยพิบัติระดับ จังหวัดที่มี ประสิทธิภาพ สามารถลดปัญหาการ เกิดภัยได้อย่าง ต่อเนื่อง	๖. ร้อยละการลดลง ของการขาดเซย์ค่า ความเสียหายจาก ภัยพิบัติ โดยคิดจาก ปีที่ผ่านมา	ปี ๕๘ = ๖.๓๓ ลบ. ปี ๕๙ = ๗.๕๙ ลบ. ปี ๖๐ = ๖.๑๑ ลบ. ร้อยละการ ลดลงเฉลี่ย ๓ ปี = ๒.๑๒๕	๒.๕๐ (๕.๙๕ ลบ.)	๓.๐๐ (๕.๗๗ ลบ.)	๓.๕๐ (๕.๕๗ ลบ.)	๔.๐๐ (๕.๓๕ ลบ.)	๔.๕ (๕.๑๐ ลบ.)	๓.๕ (๕.๕๔ ลบ.)
	๗. ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของเครือข่ายด้าน สาธารณภัย จากทั้งหมด ๒๗๙ หมู่บ้าน	ปี ๕๘ เพิ่มขึ้น = ๑๘ หมู่บ้าน ปี ๕๙ เพิ่มขึ้น = ๑๗ หมู่บ้าน ปี ๖๐ เพิ่มขึ้น = ๑๘ หมู่บ้าน ร้อยละ การเพิ่มขึ้นเฉลี่ย ๓ ปี = ร้อยละ ๖.๓๓	๗ (๑๙ หมู่บ้าน)	๗.๕ (๒๐ หมู่บ้าน)	๘ (๒๒ หมู่บ้าน)	๘.๕ (๒๓ หมู่บ้าน)	๙ (๒๕ หมู่บ้าน)	๘.๐ (๒๒ หมู่บ้าน)

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๖ แนวทาง ตามหลักห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ดังต่อไปนี้

๑. สร้างความรู้ ความตระหนัก จิตสำนึก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และอุทยานธรณีสตูลแก่ประชาชน ชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน

๒. สร้างกลไกการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเป็นระบบ ทั้งระยะสั้น กลาง และระยะยาว ด้วยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

๓. สร้างระบบการจัดการขยะ และอนามัยสิ่งแวดล้อม ให้ได้มาตรฐาน

๔. พัฒนาระบบการจัดการปัญหาทางสิ่งแวดล้อมจากผลกระทบของโลกร้อนและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

๕. เสริมสร้างและพัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองน่าอยู่ สะอาด ธรรมชาติบริสุทธิ์

๖. สร้างคุณค่าจากธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมสู่แหล่งพลังงานทดแทน พลังงานทางเลือก เพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศ ป่าเขา นิเวศลำนน้ำ นิเวศป่าชายเลน และนิเวศทางทะเล เพื่อความมั่นคงทางอาหาร และการสร้างคุณค่ารองรับการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : การเสริมสร้างความมั่นคง สังคมสันติสุข และยกระดับคุณภาพชีวิตบนฐาน ของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

วัตถุประสงค์/ เป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จตาม เป้าหมายการ พัฒนา/ตัวชี้วัดของ แผนงาน	ผลงานที่ผ่าน มา (Baseline)	ค่าเป้าหมาย(Target)					เฉลี่ย ๕ ปี พ.ศ.๕๖๑- ๒๕๖๕
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	
๑. สตูลเป็น เมืองสุขภาวะ และเมืองนิเวศ สุขภาพ ประชาชนมี สุขภาพดี	๑. ร้อยละของจำนวน โรงพยาบาล ที่ผ่านการรับรอง คุณภาพ ตามมาตรฐาน (HA)	ปี ๖๐ (๖ แห่ง) จากทั้งหมด ๗ แห่ง ร้อยละเฉลี่ย ๓ ปี = ๘๕	๘๗.๕	๙๐	๙๒.๕	๙๕	๑๐๐	๙๓
	๒. ร้อยละที่ลดลงของ อัตราผู้ป่วย โรคเบาหวาน และโรค ความดันโลหิตสูงราย ใหม่ (อัตราต่อแสน ประชากร) - เบาหวาน - ความดันโลหิตสูง	ปี ๖๐ ร้อยละ - ๔๙.๙๑	๕ (๔๔.๙๑)	๕ (๓๙.๙๑)	๕ (๓๔.๙๑)	๕ (๒๙.๙๑)	๕ (๒๔.๙๑)	๕ (๒๘.๙๑)
		- ๙๐.๐๐	๕ (๘๕.๐๐)	๕ (๘๐.๐๐)	๕ (๗๕.๐๐)	๕ (๗๐.๐๐)	๕ (๖๕.๐)	๕ (๖๙.๐๐)

วัตถุประสงค์/ เป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จตาม เป้าหมายการ พัฒนา/ตัวชี้วัดของ แผนงาน	ผลงานที่ผ่าน มา (Baseline)	ค่าเป้าหมาย(Target)					เฉลี่ย ๕ ปี พ.ศ.๕๖๑- ๕๖๕
			พ.ศ. ๕๖๑	พ.ศ. ๕๖๒	พ.ศ. ๕๖๓	พ.ศ. ๕๖๔	พ.ศ. ๕๖๕	
๒. ระบบบริการ ของของรัฐมี คุณภาพ เข้าถึง ประชาชน และประชาชน ได้รับสวัสดิการ ของรัฐอย่าง ทั่วถึง เป็นธรรม และมี ประสิทธิภาพ	๓. ร้อยละของผู้เข้าสู่ ความคุ้มครองภายใต้ กฎหมายประกันสังคม ต่อกำลังแรงงาน ทั้งหมด	ปี ๖๐ = ร้อยละ ๑๙.๕๐ ร้อยละเฉลี่ย ๓ ปี = ๑๙.๓๐	๒๐	๒๑	๒๒	๒๓	๒๔	๒๒
๓. ความ เหลื่อมล้ำทาง รายได้ลดลง ความมั่นคง ทางอาชีพของ ประชาชน เพิ่มขึ้น	๔. ค่าสัมประสิทธิ์ ความไม่เสมอภาคด้าน รายได้	ปี ๖๐ = ๐.๓๑๕	ลดลง ร้อยละ ๓ (๐.๓๐๕)	ลดลงร้อย ละ ๖ (๐.๒๙๖)	ลดลง ร้อยละ ๙ (๐.๒๘๖)	ลดลง ร้อยละ ๑๒ (๐.๒๗๗)	ลดลง ร้อยละ ๑๕ (๐.๒๓๕)	ลดลง ร้อยละ ๑๒.๖ (๐.๒๖๘)
	๕. ร้อยละของ ผู้ด้อยโอกาสทาง สังคมที่ได้รับการดูแล ช่วยเหลือ ฟื้นฟูอย่าง ต่อเนื่อง เพื่อคุณภาพชีวิต ที่ดี ขึ้น	ปี ๖๐ = ๕๖,๘๗๒ ราย ร้อยละเฉลี่ย ๔ ปี = ๘๓.๘๖	๙๐	๙๑	๙๒	๙๓	๙๔	๙๒
๔. สังคมสตูลมี ความพร้อม ของการเป็น สังคมผู้สูงอายุ และเป็นสังคม แห่งการเรียนรู้ เข้มแข็งอย่าง ยั่งยืน ยึดหลัก ปรัชญา เศรษฐกิจ พอเพียง	๖. ร้อยละของชุมชน/ หมู่บ้านเป้าหมายที่ ผ่านเกณฑ์ชุมชน/ หมู่บ้านเศรษฐกิจ พอเพียง	ปี ๖๐ = ๗ ชุมชน/ หมู่บ้าน ร้อยละเฉลี่ย ๔ ปี = ร้อยละ ๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
	๗. ร้อยละของ หน่วยงานภาครัฐใน จังหวัดสตูลที่มีการ ขับเคลื่อนการ ดำเนินงานด้านการ พัฒนาคุณภาพชีวิต ผู้สูงอายุ	N/A	๘๐	๘๕	๙๐	๙๕	๑๐๐	๙๐

วัตถุประสงค์/ เป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จตาม เป้าหมายการ พัฒนา/ตัวชี้วัดของ แผนงาน	ผลงานที่ผ่าน มา (Baseline)	ค่าเป้าหมาย(Target)					เฉลี่ย ๕ ปี พ.ศ.๕๖๑- ๕๖๕
			พ.ศ. ๕๖๑	พ.ศ. ๕๖๒	พ.ศ. ๕๖๓	พ.ศ. ๕๖๔	พ.ศ. ๕๖๕	
	๘. ร้อยละของ ค่าเฉลี่ยคะแนน O-NET ทุกวิชา ของ นักเรียนชั้น ป.๖/ม. ๓ เพิ่มขึ้น	ปี ๕๙ ป.๖ = ๔๑.๑๗ คะแนน ม.๓ = ๓๓.๑๘ คะแนน ปี ๖๐ ป.๖ = ๓๗.๒๗ คะแนน ม.๓ = ๒๙.๕๓ คะแนน ร้อยละการ เพิ่มขึ้น เฉลี่ย ๒ ปี ป.๖ = - ๙.๕๗ ม.๓ = -๑๑.๐๐	๕ (๓๙.๑๓, ๓๑.๐๐)	๕ (๔๑.๐๘, ๓๒.๕๕)	๕ (๔๓.๑๓, ๓๔.๑๗)	๕ (๔๕.๒๘, ๓๕.๘๗)	๕ (๔๗.๕๔, ๓๗.๖๖)	๕ (๔๓.๒๒, ๓๔.๒๔)
๕. ปัญหา อาชญากรรม ยาเสพติดและ ภัยคุกคาม ลดลงอย่าง ต่อเนื่อง สังคม พหุวัฒนธรรม อยู่ร่วมกัน อย่างสันติสุข	๙. อัตราการลดลง ของปัญหา อาชญากรรมที่มีต่อ ชีวิต ร่างกาย เพศ และทรัพย์สิน	ปี ๖๐ = ร้อยละ ๔๘.๐๓ ร้อยละเฉลี่ย ๔ ปี = ร้อยละ ๕๕.๑๖	๕๕.๑๖	๕๖.๖๖	๕๘.๑๖	๕๙.๖๖	๖๑.๑๖	๕๘.๑๖
	๑๐. ร้อยละของ จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน ปลอดยาเสพติด (หมู่บ้านสีขาว) ต่อ หมู่บ้าน/ชุมชน ทั้งหมด ๒๙๙ หมู่บ้าน	ปี ๖๐ = ร้อยละ ๔๔ คิดเป็น ๑๓๐ หมู่บ้าน	๔๖ (๑๓๘ หมู่บ้าน)	๔๘ (๑๔๔ หมู่บ้าน)	๕๐ (๑๕๐ หมู่บ้าน)	๕๒ (๑๕๕ หมู่บ้าน)	๕๔ (๑๖๑ หมู่บ้าน)	๕๐ (๑๔๙ หมู่บ้าน)
	๑๑. ร้อยละการ จัดการรายกรณีสำเร็จ (Case Management) ด้านความรุนแรงใน ครอบครัว	N/A	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๑๐ แนวทาง ตามหลักห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ดังต่อไปนี้

๑. ส่งเสริมความอบอุ่นและความสัมพันธ์ที่ดีของสมาชิกในครอบครัว และความผาสุกในชุมชน

๒. พัฒนาบริการทางการแพทย์ ภูมิปัญญาแพทย์แผนไทย และสมุนไพร ส่งเสริมและสร้างความตระหนักรู้แก่ประชาชนให้เห็นความสำคัญของภาวะสุขภาพที่ดี

๓. ส่งเสริมและสนับสนุนภาคีเครือข่ายทางด้านสังคม จิตอาสาและองค์กรสาธารณประโยชน์ให้เข้มแข็งและเป็นหุ้นส่วนในการพัฒนาสังคม

๔. ส่งเสริมการมีงานทำ สร้างอาชีพที่มั่นคง ยกระดับทักษะฝีมือแรงงาน รองรับการแข่งขัน และการเข้าถึงสวัสดิการสังคม

๕. พัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษาทุกประเภท ทุกระดับ ส่งเสริมการเรียนรู้ของประชาชนให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง เป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน และพลเมืองโลก

๖. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดระเบียบความสงบเรียบร้อยในหมู่บ้าน/ชุมชน ให้มีความเข้มแข็งด้วยตนเอง

๗. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการปกครองระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข สถาบัน สนับสนุนกิจกรรมด้านศาสนา ประเพณี บนความหลากหลายทางวัฒนธรรม

๘. ยกระดับคุณภาพ และมาตรฐานการให้บริการของรัฐตามบริบทของพื้นที่ พัฒนาสู่ภาครัฐ ๔.๐

๙. คุ้มครองสิทธิและส่งเสริมและพัฒนาอาชีพและสุขภาพของผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๑๐. ยกระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ส่งเสริม และพัฒนาสังคมพหุวัฒนธรรมให้เกิดคุณค่าและมูลค่า

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสตูล (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)

วิสัยทัศน์

“เมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับโลก เกษตรยั่งยืน สังคมน่าอยู่”

พันธกิจ

๑. พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสู่มาตรฐานโลก
๒. ส่งเสริมให้ทำการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การรวมกลุ่มแปรรูป การลดต้นทุน การสร้างมูลค่าเพิ่มและพัฒนาตลาดสินค้าเกษตร
๓. พัฒนาและเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมให้ครบถ้วนเพียงพอรองรับปริมาณจราจรและอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว การเกษตร และให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาจังหวัดและการใช้ผังเมืองรวม
๔. ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อมที่ดีโดยยึดหลักความสมดุลระหว่างการเป็นเมืองกับชนบท
๕. อนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม วิถีชีวิตและภูมิปัญญาดั้งเดิมของสตูล โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน
๖. พัฒนาการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยให้ได้มาตรฐาน
๗. ส่งเสริมการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

- ๑.๑ พัฒนา ปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีมาตรฐาน
- ๑.๒ พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวิถีชีวิตชุมชนภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชนและท้องถิ่น
- ๑.๓ พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีความรู้และทักษะในการให้บริการ การป้องกันและบรรเทาอุบัติเหตุ
- ๑.๔ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางทั้งในและต่างประเทศ
- ๑.๕ สนับสนุน ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายตลอดทั้งปี

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งภาคเกษตรและระบบเศรษฐกิจให้มั่นคงอย่างยั่งยืน

- ๒.๑ พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตด้วยการใช้เทคโนโลยีการเกษตร
- ๒.๒ การส่งเสริมการรวมกลุ่ม เพื่อการแปรรูป ลดต้นทุน สร้างมูลค่าเพิ่มและการตลาด
- ๒.๓ สนับสนุนการวิจัย และเพิ่มศักยภาพ และสร้างความเข้มแข็งภาคเกษตรอย่างยั่งยืน
- ๒.๔ การส่งเสริมการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานและเชื่อมโยงอย่างทั่วถึง

๓.๑ ก่อสร้าง ซ่อมแซม บำรุงรักษาถนน สะพาน รางระบายน้ำ และระบบวิศวกรรมจราจร ให้มีความเชื่อมโยงระหว่างท้องถิ่น

๓.๒ ก่อสร้าง ซ่อมแซม บำรุงรักษาเขื่อนกั้นตลิ่งริมแม่น้ำและทะเล

๓.๓ จัดให้มี ซ่อมแซม บำรุงรักษาสถานีขนส่งหรือที่พักผู้โดยสารที่สะดวกและปลอดภัยทั้งทางบกและทางน้ำ

๓.๔ สนับสนุนการจัดทำ ปรับปรุงผังเมืองและการบังคับใช้ให้เป็นไปตามผัง

๓.๕ ก่อสร้างและบำรุงรักษาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภคและการเกษตรอย่างเพียงพอ

๓.๖ พัฒนาระบบไฟฟ้า สารสนเทศและการสื่อสารอย่างทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่สังคมน่าอยู่อย่างยั่งยืน

๔.๑ อนุรักษ์ ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔.๒ สนับสนุนการบริหารจัดการขยะ สิ่งปฏิกูล และการบำบัดน้ำเสีย

๔.๓ ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนให้มีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๕.๑ สนับสนุนการอนุรักษ์ ฟื้นฟูภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

๕.๒ สนับสนุนการจัดกิจกรรมทางศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีอันดีของท้องถิ่น

๕.๓ สนับสนุน ส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนาอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้เกิดความยั่งยืน สังคมสงบสุข

๖.๑ ส่งเสริมพัฒนามาตรฐานการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย และ การศึกษาตลอดชีวิต

๖.๒ การพัฒนาการจัดการศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนาท้องถิ่น

๖.๓ ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และ ผู้ด้อยโอกาส

๖.๔ ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันโรค การควบคุมโรค และการสาธารณสุข

๖.๕ ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๖.๖ ส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๖.๗ พัฒนาสนามกีฬา ลานกีฬา และสวนสาธารณะให้ได้มาตรฐาน

๖.๘ พัฒนาบุคลากรทางการศึกษาและนันทนาการให้มีความรู้และทักษะที่สูงขึ้น และส่งเสริม การจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ บริหารจัดการองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล

- ๗.๑ การวางแผนและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน
- ๗.๒ พัฒนาและจัดการเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ให้สามารถตอบสนองต่อการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๗.๓ เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากร
- ๗.๔ ส่งเสริม สนับสนุนประชาธิปไตย ความเสมอภาค ความสมานฉันท์ และสร้างความเข้มแข็งในชุมชน
- ๗.๕ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารท้องถิ่นอย่างถึง

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์

“ระบบโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐาน เศรษฐกิจดี บนพื้นฐานการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน”

๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลเจ๊ะบิลัง

เทศบาลตำบลเจ๊ะบิลัง ได้กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อให้สามารถดำเนินการไปสู่วิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้โดย

กำหนดยุทธศาสตร์หลักไว้ ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการสร้างรายได้
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี ชุมชนเข้มแข็ง
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมทางการเมือง

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ก่อสร้างและบำรุงรักษาระบบโครงสร้างพื้นฐาน
๒. สนับสนุนส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน
๓. สนับสนุนส่งเสริมการศึกษา
๔. สนับสนุนส่งเสริมการสาธารณสุข
๕. สนับสนุนส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ
๖. ส่งเสริมบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. ส่งเสริมสนับสนุนบทบาทและคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชนสตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส
๘. บำรุงด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๙. ประชาชนมีอาชีพและรายได้พอเพียง
๑๐. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๑๑. การจัดทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีดุลยภาพยั่งยืน
๑๒. สนับสนุนและประสานรัฐบาล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับเพื่อป้องกันและให้มีการปราบปรามและแก้ไขปัญหาหาเสพติด
๑๓. ส่งเสริมให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ตอบสนองความต้องการของประชาชนตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
๑๔. ส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรในหน่วยงานให้ ศึกษา/อบรม หลักสูตรต่าง ๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๑๕. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหาร
๑๖. ส่งเสริมการเลือกตั้งตามระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยและตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
ทั้ง ๘ ชุมชน
๑๗. ส่งเสริมสนับสนุนรณรงค์การรักษาความสะอาด การกำจัดขยะ สิ่งปฏิกูลอย่างถูกวิธีทั้ง ๘ ชุมชน
๑๘. ส่งเสริมสนับสนุน การฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยและบรรเทาสาธารณภัยและทีมกู้ชีพกู้ภัย

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. ความพร้อมของระบบโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน คูระบายน้ำ สะพาน ระบบประปา ระบบไฟฟ้า
๒. จำนวนครัวเรือนมีระบบสาธารณสุขปโภคสาธารณสุขการเพิ่มขึ้น
๓. มีการส่งเสริมอาชีพในครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น
๔. ร้อยละของครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยมากกว่ารายจ่าย และมีรายได้ ๗๐,๐๐๐บาท/คน/ปี
๕. ร้อยละของการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
๖. ร้อยละของประชาชนที่อยู่ในวัยเรียนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง
๗. ร้อยละของประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่ดีขึ้น
๘. ร้อยละของความพึงพอใจประชาชนที่ได้รับการบริการด้านสาธารณสุขมูลฐาน
๙. เด็กเล็กก่อนวัยเรียนได้รับการพัฒนาทางด้านอารมณ์ จิตใจ และสติปัญญา
๑๐. ประชาชนมีความพึงพอใจในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๑๑. ร้อยละประชาชนได้รับการบริการขั้นพื้นฐานและสวัสดิการจากภาครัฐ
๑๒. ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและสังคมให้ดีขึ้น
๑๓. ร้อยละของการรักษาสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ
๑๔. ร้อยละของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. ประชาชนได้ใช้เส้นทางคมนาคมที่มีมาตรฐาน ปลอดภัย
๒. การศึกษามีคุณภาพและได้มาตรฐาน
๓. ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น มีทักษะในการประกอบอาชีพและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๔. ประชาชนเข้าถึงบริการสาธารณสุข และมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง
๕. ประชาชนได้ร่วมกิจกรรมส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม และรักษาวัฒนธรรมให้คงอยู่สืบไป
๖. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีธรรมาภิบาลดีขึ้น
๗. ท้องถิ่นมีกีฬาเด่น
๘. สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติได้รับการฟื้นฟูและอนุรักษ์
๙. ประชาชนรักความสะอาด ท้องถิ่นสะอาด ปลอดภัย
๑๐. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒.๖ กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านระบบโครงสร้างพื้นฐาน
แนวทางการพัฒนา

๑. ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพานทางเท้า คูระบายน้ำ และทำเทียบเรือ ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ในเขตเทศบาล

๒. ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาระบบไฟฟ้า และขยายเขตไฟฟ้า
๓. ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาระบบประปา และขยายเขตประปา
๔. ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาระบบสื่อสาร
๕. พัฒนาระบบจราจร
๖. ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาประตูกั้นน้ำเค็ม
๗. ขุดลอกคลอง สระน้ำ ระบบส่งน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดจนการปรับปรุงซ่อมแซม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการสร้างรายได้
แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาและส่งเสริมอาชีพแก่เด็ก เยาวชน และประชาชน
๒. พัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว
๓. ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาคุณภาพและการตลาดสินค้า OTOP
๔. ส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมต่อเนื่องการประมง
๕. ส่งเสริมการขนส่งสินค้านำเข้า - ส่งออก

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี ชุมชนเข้มแข็ง
แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมสุขภาพอนามัยที่ดีแก่ประชาชน
๒. ส่งเสริมและพัฒนาสังคมให้มีความสุข มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๓. ส่งเสริมและพัฒนามาตรฐานการศึกษาระบบบูรณาการ
๔. ส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม ศาสนา ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. ส่งเสริมสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์
๖. ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
แนวทางการพัฒนา

- ๔.๑ ปลูกฝังและส่งเสริมในการดูแลและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๔.๒ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและรณรงค์ให้ประชาชนรักษาความสะอาด

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมทางการเมือง

- ๕.๑ ส่งเสริมประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ
- ๕.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจบทบาทหน้าที่ของพลเมือง

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
๒. พัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น และส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ
๓. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง
๔. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
๕. ส่งเสริมในการดูแลและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการกำจัดขยะมูลฝอย
๖. สังคมมีความสุข มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

จุดแข็ง (Strengths)

๑. มีทรัพยากรธรรมชาติทั้งบนบกและในทะเลที่สมบูรณ์ สามารถนำมาพัฒนาเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
๒. เป็นท้องถิ่นที่อยู่ติดชายแดนสามารถออกไปสู่ประเทศมาเลเซียได้สะดวก ทำให้มีความได้เปรียบด้านที่ตั้ง มีศักยภาพในการพัฒนาเมืองท่าการท่องเที่ยวและเมืองท่าการค้า
๓. มีพื้นที่เล็กทำให้สามารถพัฒนาได้อย่างทั่วถึง
๔. ประชาชนมีความรัก ความสามัคคี ในการจัดงานประเพณีท้องถิ่นต่าง ๆ
๕. ร่องการเดินเรือลึกโดยธรรมชาติไม่ต้องขุดลอกซ้ำในแต่ละปี
๖. ประชาชนส่วนใหญ่พูดภาษามลายูได้
๗. ท่าเทียบเรือแจ๊ะบิลังสามารถใช้เดินทางท่องเที่ยวเกาะตะรุเตา และเกาะลังกาสี ได้ตลอดทั้งปี
๘. ประชาชนให้ความสนใจในการรวมตัวกันในเรื่องการจัดตั้งกลุ่มอาชีพต่าง ๆ เพื่อให้มีรายได้และอาชีพที่มั่นคง
๙. เป็นแหล่งรองรับการพัฒนาทางการค้าและการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมต่อเนื่องการประมง

จุดอ่อน (Weakness)

๑. ไม่มีระบบการจัดทำและวางผังเมือง เพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองเศรษฐกิจท่องเที่ยว
๒. ประชาชนยังไม่ให้ความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและตรวจสอบการทำงานของรัฐ และยังขาดความรู้ ความเข้าใจในด้านการเมือง การปกครอง เช่น การเลือกตั้ง
๓. ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม เพราะน้ำทะเลหนุน ทำให้การทำนา หรือเกษตรกรรมไม่ได้ผลดีนัก
๔. ประชาชนขาดการศึกษา
๕. ประชาชนไปประกอบอาชีพยังต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่
๖. ระบบโครงสร้างพื้นฐานมีไม่เพียงพอสำหรับประชาชน
๗. ท่าเทียบเรือที่มีอยู่ในปัจจุบันเป็นท่าเทียบเรือขนาดเล็ก
๘. การแพร่ระบาดของยาเสพติดมีมากขึ้นเรื่อย ๆ
๙. บุคลากรท้องถิ่นไม่เพียงพอขาดความรู้และทักษะความชำนาญเฉพาะด้านไม่เหมาะสมตามภารกิจที่ถ่ายโอนจากกระทรวง ทบวง กรม
๑๐. การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมตลอดจนมลพิษขยะสิ่งปฏิกูล ยังไม่ดี

โอกาส (Opportunity)

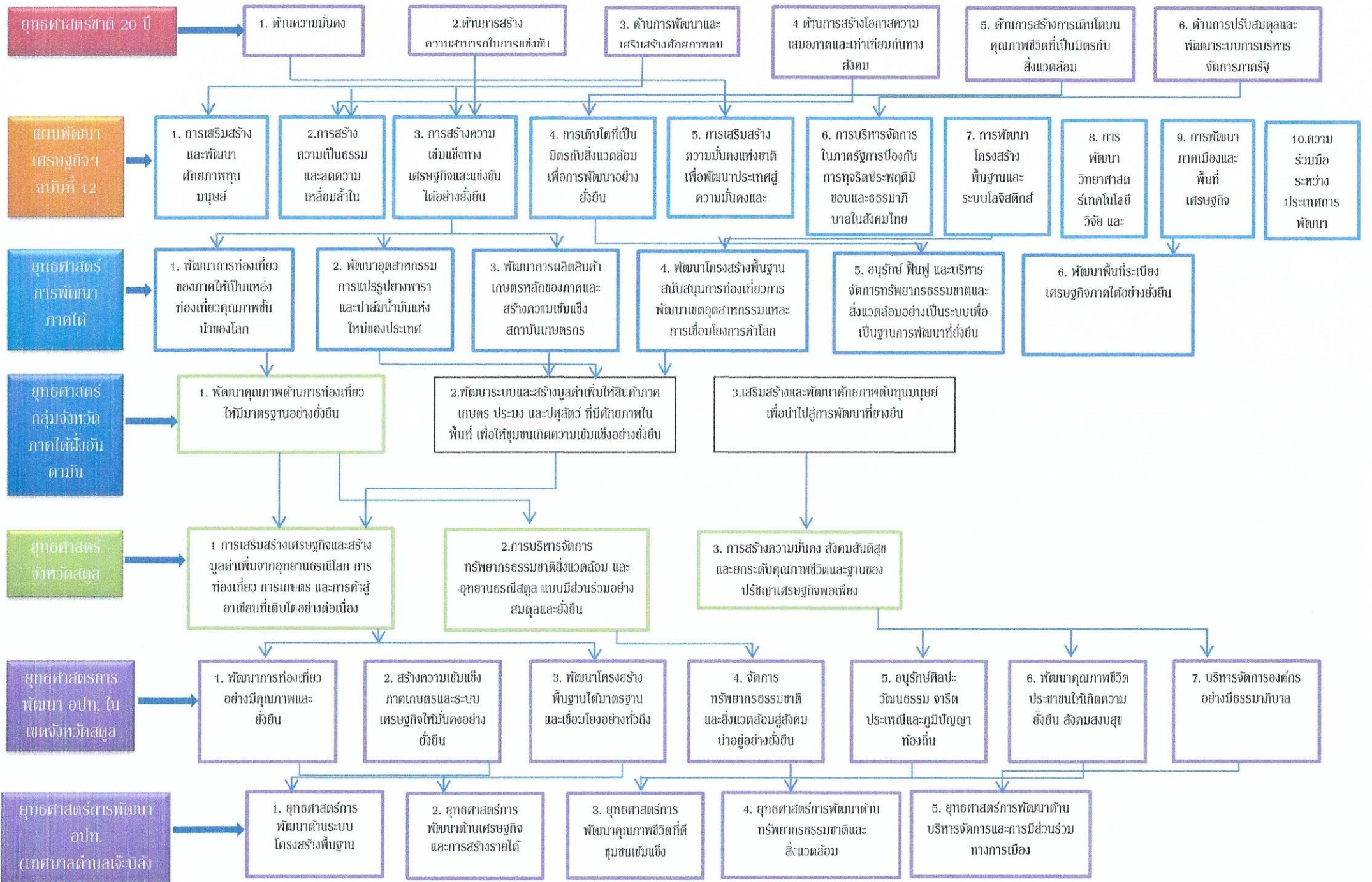
๑. เป็นจังหวัดพัฒนาร่วมในพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ได้รับงบประมาณอุดหนุนจาก คอ.บต.
๒. การกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นเป็นโอกาสในการพัฒนาแก่เทศบาลโดยรวม
๓. นโยบายต่างๆ ของรัฐบาล จังหวัด และอำเภอ เช่น การพัฒนาการเกษตรเพื่อการส่งออก

- (ครัวของโลก) สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เขตพื้นที่เศรษฐกิจชายแดน ส่งเสริมรัฐวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การปราบปรามยาเสพติดและผู้มีอิทธิพล และให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาความยากจน
๔. ความสัมพันธ์อันดีของรัฐบาลไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน

อุปสรรค (Threat)

๑. อัตราส่วนการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นระหว่างภารกิจอำนาจหน้าที่กับงบประมาณไม่สัมพันธ์กัน
๒. กฎหมาย ระเบียบ ระหว่างประเทศไม่เอื้ออำนวยทางการค้าและการลงทุน
๓. นานาชาติออกกฎระเบียบ เพื่อกีดกันทางการค้า ทำให้มีอุปสรรคในการค้าขาย
๔. ปัญหาทางการเมืองระดับประเทศส่งผลต่อการสนับสนุนงบประมาณการพัฒนาท้องถิ่นล่าช้า

ส่วนที่ 4

การติดตามและประเมินผล

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 ทั้งนี้ แผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ข้อ 28 กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

(1) สมาชิกสภาท้องถิ่นที่สภาท้องถิ่นคัดเลือก	จำนวนสามคน
(2) ผู้แทนประชาคมท้องถิ่นที่ประชาคมท้องถิ่นคัดเลือก	จำนวนสองคน
(3) ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือก	จำนวนสองคน
(4) หัวหน้าส่วนการบริหารที่คัดเลือกกันเอง	จำนวนสองคน
(5) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือก	จำนวนสองคน

โดยให้คณะกรรมการเลือกกรรมการหนึ่งคนทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการ และกรรมการอีกหนึ่งคนทำหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการ กรรมการข้อ 28 ให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับการคัดเลือกอีกได้ โดยมีอำนาจหน้าที่ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 แก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่3) พ.ศ.2561 ข้อ 29 ดังนี้

- (1) กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
- (2) ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

(3) รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่รายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าว และต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในธันวาคมของทุกปี

(4) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควรข้อ 30 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้หน่วยงานหรือบุคคลภายนอกดำเนินการหรือร่วมดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาได้ โดยมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้(1) คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นจัดทำร่างข้อกำหนด ขอบข่าย และรายละเอียดของงานที่จะมอบหมายให้หน่วยงานหรือบุคคลภายนอกดำเนินการ เพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น

- (2) ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติข้อกำหนด ขอบข่ายและรายละเอียดของงาน

- (3) หน่วยงานหรือบุคคลภายนอกดำเนินการหรือร่วมดำเนินการติดตามและประเมินผล

(4) ให้หน่วยงานหรือบุคคลภายนอกที่ดำเนินการหรือร่วมดำเนินการติดตามและประเมินผล รายงานผลการดำเนินการซึ่งได้จากการติดตาม และประเมินผลต่อคณะกรรมการติดตามและประเมินผล เพื่อประเมินผลการรายงานผลเสนอความเห็นผู้บริหารท้องถิ่น

(5) ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามประเมินผลดังกล่าวและต้องปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

4.1 การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ แผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน ดังนั้น จึงต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขึ้น ตามกระบวนการพิจารณาจากประชาคมท้องถิ่นระดับจังหวัด ร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ร่วมกันจัดทำ ทบทวน หรือเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โดยนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้ต่อไป และเพื่อให้สามารถบูรณาการกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด และตอบสนองความต้องการของประชาชนอันจะนำไปสู่การจัดทำงบประมาณ ที่มีประสิทธิภาพในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง เป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็ง เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อนำไปสู่การ บูรณาการร่วมกัน ให้เกิดความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด สามารถเชื่อมโยงไปสู่แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ไทยแลนด์ 4.0 และในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561-2565) จะต้องมีการติดตามและติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่ายรายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 2931 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2562 เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561-2565) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดแบบและแนวทางการติดตาม ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
1. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	20
2. การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	20
3. ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย	60
3.1 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(10)
3.2 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(10)
3.3 ยุทธศาสตร์จังหวัด	(10)
3.4 วิสัยทัศน์	(5)
3.5 กลยุทธ์	(5)
3.6 เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(5)
3.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(5)
3.8 แผนงาน	(5)
3.9 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(5)
รวมคะแนน	100

แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
1. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (1) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของที่ดิน ลักษณะของแหล่งน้ำ ลักษณะของป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขต การปกครองการเลือกตั้ง ฯลฯ	20 (3)	
	(2) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร และ ช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ	(3)	
	(3) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงเคราะห์	(2)	
	(4) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริหารพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	(2)	
	(5) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การประมงสัตว์ การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพแรงงาน ฯลฯ	(2)	
	(6) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนา ประเพณี และงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมือง และของที่ระลึก ฯลฯ และอื่นๆ	(2)	
	(7) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	(2)	
	(8) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือการใช้ข้อมูล จปฐ.	(2)	
	(9) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการดำเนินการประชุมประชาคมท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ไขปัญหา บริกรหาหรือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ไขปัญหาสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(2)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
1. การวิเคราะห์สภาวะการณ์และศักยภาพ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (1) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของที่ดิน ลักษณะของแหล่งน้ำ ลักษณะของป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครองการเลือกตั้ง ฯลฯ	20 (3)	
	(2) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร และช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ	(3)	
	(3) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงเคราะห์	(2)	
	(4) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริหารพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	(2)	
	(5) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การประมง การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพแรงงาน ฯลฯ	(2)	
	(6) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนา ประเพณี และงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมือง และของที่ระลึก ฯลฯ และอื่นๆ	(2)	
	(7) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	(2)	
	(8) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือการใช้ข้อมูล จปฐ.	(2)	
	(9) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการดำเนินการประชุมประชาคมท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ไขปัญหา ปรีกษาหารือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ไขปัญหาสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(2)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
2. การวิเคราะห์สถานะการณ์และศักยภาพ	<p>ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้</p> <p>(1) การวิเคราะห์ที่ควบคุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้องยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand 4.0</p>	20 (5)	
	<p>(2) การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะและการบังคับใช้ผลของการบังคับใช้ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาท้องถิ่น</p>	(3)	
	<p>(3) การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความยากจน อาชญากรรม ปัญหาเสพติด เทคโนโลยี จารีต ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น</p>	(3)	
	<p>(4) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ คริวเรือน การส่งเสริมอาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนาอาชีพและกลุ่มต่างๆ สภาพทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น</p>	(3)	
	<p>(5) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่าง ทางภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประติษฐ์ที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา</p>	(3)	
	<p>(6) การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ที่อาจส่งผลต่อการดำเนินงานได้ S-Strengit (จุดแข็ง) W-Weakness (จุดอ่อน) O-Opportunity (โอกาส) และ T-Ttherat (อุปสรรค)</p>	(3)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
3. ยุทธศาสตร์	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้	20	
3.1 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(1) การวิเคราะห์ที่ควบคุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้องยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand 4.0	(5)	
3.2 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น และยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักประชารัฐแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ Thailand 4.0	(10)	
3.3 ยุทธศาสตร์จังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์พัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบาย/ยุทธศาสตร์ คสช. และนโยบายรัฐบาล หลักประชารัฐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และ Thailand 4.0	(10)	
3.4 วิสัยทัศน์	วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานภาพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาสและศักยภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสัมพันธ์กับโครงการพัฒนา	(5)	
3.5 กลยุทธ์	แสดงให้เห็นช่องทาง วิธีการ ภารกิจหรือสิ่งที่จะต้องทำตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือแสดงให้เห็นถึงความชัดเจนในสิ่งที่จะดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น	(5)	
3.6 เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและสนับสนุนต่อกลยุทธ์ที่จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน	(5)	
3.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (positioning)	ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริง ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์	(5)	
3.8 แผนงาน	แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต กำหนดจุดมุ่งหมายในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมายกลยุทธ์ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความชัดเจน นำไปสู่การทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยระบุแผนงานและความเชื่อมโยง ดังกล่าว	(5)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
3.9 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต/โครงการจากแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 Thailand 4.0 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(5)	
รวมคะแนน		100	

4.2. การติดตามและประเมินผลโครงการ

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561-2565) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 2931 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2562 เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561-2565) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดแบบและแนวทาง ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561-2565) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
1. การสรุปสถานการณ์การพิจารณา	10
2. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	10
3. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	10
4. แผนงานและยุทธศาสตร์การพิจารณา	10
5. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	60
5.1 ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(5)
5.2 กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(5)
5.3 เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(5)
5.4 โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	(5)
5.5 เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(5)
5.6 โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand 4.0	(5)
5.7 โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(5)
5.8 โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญา	(5)
5.9 งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(5)
5.10 มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(5)
5.11 มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลคาดว่าจะได้รับ	(5)
5.12 ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(5)
รวมคะแนน	100

แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561-2565) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
1. การสรุป สถานการณ์การ พัฒนา	เป็นการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจุบันและ สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้อง ประกอบด้วยการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	10	
2. การประเมินผลการ นำแผนพัฒนาท้องถิ่น สี่ปีไปปฏิบัติในเชิง ปริมาณ	1) การควบคุมที่มีตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในเชิงปริมาณ เช่น การวัดจำนวนโครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ก็คือผลผลิตนั่นเองว่า เป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่ ได้กำหนดไว้เท่าไร จำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการได้มีจำนวน เท่าไร สามารถอธิบายได้ตามหลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ของ การพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ 2) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ ดำเนินการในเชิงปริมาณ (Qualitative)	10	
3. การประเมินผลการ นำแผนพัฒนาท้องถิ่น สี่ปีไปปฏิบัติในเชิง คุณภาพ	1) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการ นำเอาเทคนิคๆ มาใช้เพื่อวัดค่าภารกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่นั้นๆ ตรงต่อความต้องการของประชาชน หรือไม่และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ ประชาชนพึงพอใจ หรือไม่ สิ่งของ วัสดุ ครุภัณฑ์ การดำเนินการต่างๆ มีสภาพหรือ ลักษณะถูกต้อง คงทน ถาวร สามารถใช้การได้ตามวัตถุประสงค์ หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลักประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการ ปฏิบัติราชการตามที่บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของ แผนปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึง สามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงาน 2) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ ดำเนินการในเชิงคุณภาพ (Qualitative)	10	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
4. แผนงานและ ยุทธศาสตร์การพัฒนา	<p>1) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติต่างๆ จนนำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand/Trend หรือหลักการบูรณาการ (Integration) กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน</p> <p>2) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาความยากจน หลักประชารัฐ</p>	10	
5. โครงการพัฒนา 5.1 ความชัดเจนของ ชื่อโครงการ	<p>ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้</p> <p>เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์สนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและดำเนินการเพื่อให้การพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ ชื่อโครงการมีความชัดเจน มุ่งไปเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อ่านแล้วเข้าใจได้ว่าจะพัฒนาอะไรในอนาคต</p>	60 (5)	
5.2 กำหนด วัตถุประสงค์สอดคล้อง กับโครงการ	<p>มีวัตถุประสงค์ชัดเจน (clear objective) โครงการต้องกำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับความเป็นมาของโครงการ สอดคล้องกับหลักการและเหตุผล วิธีการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีความเป็นไปได้ชัดเจน มีลักษณะเฉพาะเจาะจง</p>	(5)	
5.3 เป้าหมาย (ผลผลิต ของโครงการ) มีความ ชัดเจนนำไปสู่การตั้ง งบประมาณได้ถูกต้อง	<p>สภาพที่อยากให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นทิศทางที่ต้องไปให้ถึง เป้าหมายต้องชัดเจน สามารถระบุจำนวนเท่าไร กลุ่มเป้าหมายคืออะไร มีผลผลิตอย่างไร กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ดำเนินงาน และระยะเวลาดำเนินงานอธิบายให้ชัดเจนว่าโครงการนี้จะทำที่ไหน เริ่มต้นในช่วงเวลาใดและจบลงเมื่อไร ใครคือกลุ่มเป้าหมายของโครงการ หากกลุ่มเป้าหมายมีหลายกลุ่ม ให้บอกชัดเจนไปว่าใครคือกลุ่มเป้าหมายหลัก ใครคือกลุ่มเป้าหมายรอง</p>	(5)	
5.4 โครงการมีความ สอดคล้องกับแผน ยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี	<p>โครงการสอดคล้องกับ (1) ความมั่นคง (2) การสร้างความสามารถในการแข่งขัน (3) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพคน (4) การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (5) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (6) การปรับสมดุลและพัฒนาาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน</p>	(5)	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
5.5 เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ) มีความ สอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ	โครงการมีความสอดคล้องแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 โดย (1) ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (2) ยึดคนเป็นศูนย์กลางพัฒนา (3) ยึดวิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (4) ยึดเป้าหมายอนาคตประเทศไทย 2579 (5) ยึดหลักการนำไปสู่ปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน 5 ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว ภายใต้แนวทางการพัฒนา (1) การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง (2) การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (3) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม (4) การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง (5) การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (6) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ	(5)	
5.6 โครงการมีความ สอดคล้องกับ Thailand 4.0	โครงการมีลักษณะหรือสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ Value-Based Economy หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ทำน้อย ได้มาก เช่น (๑) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า โภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม (๒) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม (๓) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น รวมถึงโครงการที่เติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เช่น ด้านการเกษตร เทคโนโลยีชีวภาพ สาธารณสุข วัฒนธรรม ฯลฯ	(5)	
5.7 โครงการ สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์จังหวัด	โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับทั้งระยะเวลาของแผนพัฒนาจังหวัดที่ได้กำเนิดขึ้น เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นเสมือนหนึ่งการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ซึ่งไม่สามารถแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกจากกันได้ นอกจากนี้โครงการพัฒนาท้องถิ่นต้องเป็นโครงการเชื่อมต่อหรือเดินทางไปด้วยกันกับยุทธศาสตร์จังหวัดที่ได้กำหนดขึ้นเป็นปัจจุบัน	(5)	
5.8 โครงการแก้ไข ปัญหาความยากจน หรือการเสริมสร้างให้ ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้ หลักปรัชญา	เป็นโครงการที่ดำเนินการภายใต้พื้นฐานความพอเพียงที่ประชาชนดำเนินการเองหรือร่วมดำเนินการ เป็นโครงการต่อยอดและขยายได้ เป็นโครงการที่ประชาชนต้องการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งมีลักษณะที่จะให้ท้องถิ่นมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นท้องถิ่นที่พัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	(5)	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
5.9 งบประมาณมีความสอดคล้องกับเป้าหมาย(ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณโครงการพัฒนาจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ 5 ประการในการจัดทำโครงการได้แก่ (1) ความประหยัด (Economy) (2) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) (3) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) (4) ความยุติธรรม (Equity) (5) ความโปร่งใส (Transparency)	(5)	
5.10 มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	การประมาณราคาเพื่อการพัฒนาต้องให้สอดคล้องกับโครงการถูกต้องตามหลักวิชาการทางช่าง หลักของราคากลาง ราคากลางท้องถิ่น มีความโปร่งใสในการกำหนดราคาและตรวจสอบในเชิงประจักษ์	(5)	
5.11 มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงาน (Key Performancy Indicator : KPI) ที่สามารถวัดได้ (measurable) ใช้บอกประสิทธิผล (effectiveness) ใช้บอกประสิทธิภาพ (efficiency) ได้ เช่น การกำหนดความพึงพอใจ การกำหนดร้อยละ การกำหนดอันเกิดจากผลของวัตถุประสงค์ที่เกิดที่สิ่งที่ได้รับ (การคาดการณ์ คาดว่าจะได้รับ)	(5)	
5.12 ผลที่คาดว่าจะได้รับสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริงจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การได้ผลหรือผลที่เกิดขึ้นจะต้องเท่ากับวัตถุประสงค์หรือมากกว่าวัตถุประสงค์ ซึ่งการเขียนวัตถุประสงค์ควรคำนึงถึง (1) ความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจง ในการดำเนินงานตามโครงการ (2) วัดและประเมินผลดับของความสำเร็จได้ (3) ระบุสิ่งที่ต้องการดำเนินงานอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากที่สุดและสามารถปฏิบัติได้ (4) เป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกับความเป็นจริง (5) ส่งผลต่อการบ่งบอกเวลาได้	(5)	
รวมคะแนน		100	

- 3.) ปัญหาไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะในจุดเสี่ยงต่างๆที่ยังไม่มีความครอบคลุมในพื้นที่ตำบลบางเหียง
- 4.) ปัญหาโรคระบาดที่ ส่งผลอันตราย หรือคร่าต่อชีวิตประชาชน และสัตว์ต่างๆ ในตำบล ซึ่งได้แก่ โรคไข้หวัดใหญ่ ไข้หวัดนก โรคมือ เท้า ปาก ที่เกิดขึ้นกับเด็กๆ โรคพิษสุนัขบ้า ไข้เลือดออก แนวทางการแก้ไขปัญหาคือ ฝึกอบรม ประชาสัมพันธ์ รมรงค์การป้องกัน ลงพื้นที่ระงับการเกิดโรคระบาด การทำลาย การรักษา
- 5.) การพัฒนาท้องถิ่นอาจเกิดความล่าช้าเนื่องจากการดำเนินงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องผ่านกระบวนการ ระเบียบ ซึ่งมีความสลับซับซ้อนหลายขั้นตอน
- 6.) ประชาชนอาจเกิดความเบื่อหน่ายกับกระบวนการจัดทำแผนที่มีความยุ่งยากมากขึ้น
- 7.) ปัญหาอาจไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุดเพราะข้อจำกัดของระเบียบกฎหมายที่ทำให้ยากและบางเรื่องอาจดำเนินการไม่ได้ไม่ได้
- 8.) ปัญหาสาธารณสุขต่างๆ ที่เกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันได้แก่ ภัยแล้ง วาตภัย น้ำท่วม ที่เกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ เกิดความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สิน แนวทางการแก้ไข คือพิจารณา วางแผนการดำเนินการป้องกัน ก่อนเกิดเหตุ ระหว่างเกิดเหตุ หลังเกิดเหตุ บรรจุแผนงาน โครงการ กิจกรรม การให้ความช่วยเหลือต่างๆ จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสามารถดำเนินการได้ทัน่วงที่

4.4.2 ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

ข้อสังเกต จากการสำรวจข้อมูล การลงพื้นที่ในตำบล จะเห็นว่าประชาชนยังมีปัญหาที่จะต้องดำเนินการแก้ไขอยู่เป็นจำนวนมาก ดังนี้ ด้านสาธารณสุข ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี กีฬา สถานที่ผ่อนหย่อนใจ สวัสดิการสังคม การเกษตร เศรษฐกิจ การพัฒนาอาชีพ เส้นทางคมนาคมขนส่ง/ไฟฟ้า/น้ำประปา/แหล่งน้ำเพื่ออุปโภค - บริโภค ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล จากปัญหาด้านต่างๆ ประชาชนไม่สามารถแก้ไขปัญหาเองได้จึงต้องเสนอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแก้ไข ทำให้มีการเสนอโครงการเข้ามาเป็นจำนวนมาก ซึ่งงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีจำกัดไม่เพียงพอต่อการจัดการได้

ข้อเสนอแนะ จากข้อสังเกตดังกล่าว มีข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ดังนี้

1. ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเนื่องจากเป็นกระบวนการแรกในการวางแผนการพัฒนาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการ ความเดือดร้อนของประชาชนและการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี
2. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานะการคลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น คณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นจึงต้องมีการจัดลำดับความสำคัญอย่างชัดเจน
3. ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น
4. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่
5. กรณีโครงการที่เกินศักยภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเสนอขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น

ผลจากการพัฒนา จากการพัฒนาที่ผ่านมาพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้แก้ไขปัญหให้กับประชาชนได้ในหลายด้าน แต่ก็ยังมีปัญหาที่จะต้องแก้ไขต่อไป ไม่ว่าจะเป็นด้านน้ำอุปโภคบริโภค ไฟฟ้าส่องสว่าง สิ่งแวดล้อม โรคระบาด เส้นทางคมนาคมที่ยังไม่ครอบคลุม เนื่องด้วยข้อจำกัดด้านงบประมาณในแต่ละปี

*****

